Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

35 years of God's Faithfulness

Vol. 35 | July 2026 | No. 4

Scenes from Jalgaon Dist. of IPC Maharashtra

Jalgaon Dist. Youth Camp

Team members at Falgaon Church

One of our under construction church buildings

Scenes from Amravati Dist. of IPC Maharashtra

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

Assignments at the foot of the Cross 3

The Transformative Power of Suffering 5

Communion And the Corinthian Church 7

Book of Hebrews (Devotional Four) 9

A Study on the Book of James (Part - 19) 11

A Boat Journey in a Storm 13

Children's Corner 15

Be Still: Finding Peace in God’s Presence 16

आत्मिक अंधेपन और बहरेपन का उपाय 17

സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു 18

വിട്ടു പിരിയാത്ത ദൈവം 19

ബർത്തലോമിയസ് സീലാൻ ബർഗ് 20

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ പങ്കാളിയാവുക 21

സെലിബ്രിറ്റി 22

ഒരു വീട്ടിലെ രണ്ടു പാചകങ്ങൾ 23

ക്രിസ്തീയ പീഢനങ്ങൾ വേദപുസ്തക വെളിച്ചത്തിൽ 24

All communications including materials for publication should addressed to :
Editor, SUVARTHA,
P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.
E-mail : suvarthamagazine@gmail.com
suvartha@yahoo.com

●

Registered Letters / Money Orders should be sent in the following address :
Mr. Varghese Kollakompil
A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 200/-	Rs. 2000/-
In Middle East	Rs. 500/-	Rs. 5000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 10000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 8000/-
Full page (Inside) Single colour	Rs. 5000/-
Half page (Inside)	Rs. 3000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 1000/-

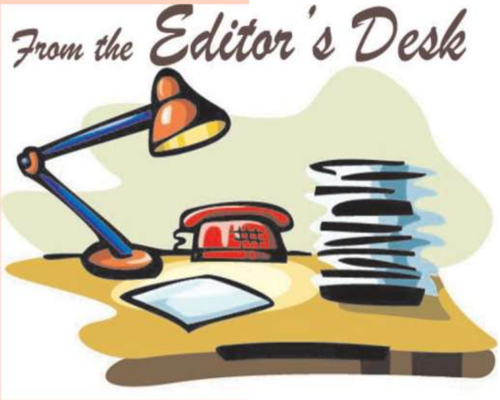

GUEST EDITORIAL

"Success of a Child of God"

"I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Finally, there is laid up for me the crown of righteousness, which the Lord, the righteous Judge, will give to me on that Day, and not to me only but also to all who have loved His appearing" (2 Timothy 4:7,8)

As a child of God, success is not about personal achievements, but about living a Christ-centred life and completing the purpose of God fashioned for us, so that at the end of our journey we may hear the words, "Well done, good and faithful servant."

Pastor P.M. Cherian
President, IPC Maharashtra State

Warm Greeting from IPC Maharashtra State in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ.

Success is the accomplishment of an aim or purpose, achieving of designed result. Everybody wants to be successful in life. Every seed contains within it the potential for a plant or a tree and producing it is its success. Every seed is by the Creator and the Creator's purpose for the seed is important and ought to be fulfilled within the time limit He has set. Likewise, every human being carries within them a God-given purpose and the potential to fulfil it within our lifetime. *"And He has made from one blood every nation of men to dwell on all the face of the earth, and has determined their pre-appointed time and the boundaries of their dwellings" (Acts 17:26).*

The last words Jesus said on the cross were, "IT IS FINISHED", not "I am finished", meaning the work He came to do was complete.

The last words Jesus said on the cross were, "IT IS FINISHED", not "I am finished", meaning the work He came to do was complete. Apostle Paul wrote, *"I have fought the good fight, I have finished the race".* He did not compare with anyone for rating his success. *(Ephesians 1:12-18 and Romans 12:2).*

We have to seek God's perfect will, which is already given in the Scriptures, with the help of the Holy Spirit for our success. *"If you do this you shall never fall, by giving diligence to make your calling and election sure" (2 Peter 1:10-11).* To make us successful in life, He has provided everything as we are *"His body, the fullness of Him who fills all in all" (Ephesians 1:22–23). "Now unto Him who is able to do exceedingly abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us" (Ephesians 3:20-21). "Behold God is mighty but despises no one; He is mighty in strength of understanding" (Job 36:5). "The sluggard will not plow by reason of the cold; therefore, shall he beg in harvest, and have nothing" (Proverbs 20:4).*

Even before we were created, He knew us by name and has a perfect plan for us, but whether we follow that plan and make our lives a success is up to us within our limited time. As psalmist says, *"The days of our years are three score years and ten, so teach us to number our days" (Psalms 90:10).*

"*Whereas ye know not what shall be on the morrow. For what is your life? It is even a vapour, that appearth for a little time, and then vanish away" (James 4:14).* Ecclesiastes 3:1 states that for everything there is a given time. God's purpose gives meaning to life, and to manifest that purpose is our success in life.

Though only one sermon of Stephen, the first martyr, is recorded in the Scripture, it stands as a testament of fully accomplishing Gods purpose and was therefore a 100% success. We are eternal spirit living in earthly bodies for a limited time. Our life is under our own control, and we make our future today, not tomorrow. Tomorrow is not ours to know.

Just as the airport tower knows where the plane is if the connection between them remains intact, we also will know our purpose if we remain connected to God always.

As a child of God, success is not about personal achievements, but about living a Christ- centred life and completing the purpose of God fashioned for us, so that at the end of our journey we may hear the words, "Well done, good and faithful servant."

Assignments
At the Foot of the Cross

"When Jesus therefore saw His mother, and the disciple whom He loved standing by, He said to His mother, "Woman, behold your son!" Then He said to the disciple, "Behold your mother!" And from that hour that disciple took her to his own home" (John 19:26,27)

Rev. Dr. Wilson Varkey Ph.D.
Houston

All other disciples except John ran away and hid themselves in fear for their lives when Jesus was arrested by the Roman soldiers. John remained near the cross of Jesus. He was the only courageous person among all the disciples. As John stayed there, he got the privilege of receiving some new assignments from the Master.

God assigns new responsibilities to people who are ready to take up challenges and face difficult situations courageously. Many such examples can be seen in history.

There are people who consider Jesus as a victim of crucifixion and persecution. That is a wrong way of thinking. Jesus Christ knew exactly what was going to happen to Him. So He should be considered not as a victim, but as a participant in the plan of God. The disciples could not understand the situation in that manner. Hence they deserted Him and hid themselves in fear.

> There are people who consider Jesus as a victim of crucifixion and persecution. That is a wrong way of thinking. Jesus Christ knew exactly what was going to happen to Him. So He should be considered not as a victim, but as a participant in the plan of God. The disciples could not understand the situation in that manner.

Although His disciples deserted Him, He was not alone in those final hours. There were four women who loved Him dearly standing there at the foot of the cross. Women usually did not freely appear in public in those days. This was a particularly dangerous situation because these women were standing near a criminal convicted by the Roman government. We would not find anyone associating themselves with a person who was considered as a criminal by general public. Ignoring all dangers, these women were standing near the cross because real love removed all fear from their hearts.

There was one another person at the foot of the cross in addition to the four women. That was none other than disciple John. What could be the reason that John chose to be near the cross unlike the other disciples who ran away? Was there so much closer relationship between John and the Master than others? Certainly, yes. First of all, they were brothers – John was the son of the sister of Mary, the mother of Jesus. In addition to that, all the disciples had pledged to remain with their Master, no matter what the circumstances could be, even to the point of death! But no other disciples kept their word. All ran for their lives and hid themselves. But John remained courageously near the cross in that dangerous situation, even ready to die!

John kept a close and warm friendship with Jesus. He loved Jesus deeply. He considered Jesus as a Person with great futuristic vision. He understood and did not hesitate to declare that Jesus was the Son of God. Jesus could work miracles and He was a good friend. Hence John decided that he would stay with Jesus at all circumstances. He was prepared to undergo any hardship for Jesus.

John has described his relationship with Jesus Christ later on in his writings. He has explained that it is easy and simple to maintain

> John kept a close and warm friendship with Jesus. He loved Jesus deeply. He considered Jesus as a Person with great futuristic vision. He understood and did not hesitate to declare that Jesus was the Son of God. Hence John decided that he would stay with Jesus at all circumstances.

Extract from the book, "CROSS" by Dr. Wilson Varkey, Translated & printed with permission.

Jesus knew clearly the hearts of both Mary and John who were remaining with Him near the cross. He knew the depth of their love for Him. Even at that time when He was in agony and intense pain, He would show His concern for them. He would entrust them with new assignments.

good relationship with Jesus. It can be expressed through love, care and mercy and can be readily shared with others, too.

Another person who had a deep affection for Jesus was His mother, Mary. No one could fathom the multitude of feelings passing through the mind of Mary as she was standing near the cross. Gospel writers have mentioned that Mary kept in her heart all the incidents happening in the life of her Son from His childhood (Luke 2:51). But her dreams had crashed all of a sudden. Her own son whom the people thought to be the Son of God and Messiah was now hanging on the cross! Mary would never have dreamt that such a situation would happen in the end. She was standing at the cross as a mother. For her, Jesus was her own son even if the crowd saw Him as a convicted criminal.

As Mary was standing near the cross, the words that Simeon spoke in the Temple when she went there with the child Jesus could have echoed in her heart: "a sword will pierce through your own soul also" (Luke 2:35). A sword was now piercing her heart at this time. Everything that she had heard about Jesus were also in her heart: His teachings, the miracles that He performed, His acceptance among the people, the adoration that people showered on Him in the festival of Hosanna and all other incidents. In addition, her memories of their flight to Egypt, the rejection from His own people, the plotting of the religious hierarchy to kill Him and the chanting of the crowd to crucify Him were all swords piercing her heart.

Jesus knew clearly the hearts of both Mary and John who were remaining with Him near the cross. He knew the depth of their love for Him. Even at that time when He was in agony and intense pain, He would show His concern for them. He would entrust them with new assignments.

Jesus addressed both of them from the cross. "He said to His mother, "Woman, behold your son!" Then He said to the disciple, "Behold your mother!" (John 19:26,27). For Mary, Jesus was her only helper as her husband Joseph had passed away many years ago. As the eldest son, Jesus had to take up the responsibility of looking after the family. Hence He carried on with the profession of His father until He set out for His public ministry. Now He was hanging on the cross nearing the point of death. Jesus would not leave His mother without any one to support her. He decided to entrust her into safe hands of John and told her, "Behold your son". Jesus set the example by obeying the commandment of God: "Honour your father and mother".

Both Mary and John had one special attribute in common. They acknowledged in their heart that Jesus was the Son of God and the Saviour of the world. We must remember that the brothers of Jesus did not accept this truth (John 7:15). Hence Jesus was trying to remove their loneliness by bringing them together. Even when He was suffering intense pain on the cross, He was concerned for the pain that others were undergoing. John took the responsibility of taking care of Mary immediately. A new relationship began on that day. Faith in Jesus Christ is the basis of a new society and the love and fellowship among members of the new society is deeper than blood relationship. This is the glorious nature of the church even today. We are bonded together through faith in Jesus Christ as our Lord and Saviour. The bond is certainly stronger than blood relationship.

> Faith in Jesus Christ is the basis of a new society and the love and fellowship among members of the new society is deeper than blood relationship. This is the glorious nature of the church even today. We are bonded together through faith in Jesus Christ as our Lord and Saviour. The bond is certainly stronger than blood relationship.

Mary and John got the blessed opportunity to take up their new assignment and enter into a new relationship because they decided to remain at the foot of the cross with courage and refused to run away in fear. They became a new family of mother and son.

God performs such miraculous events even today. He brings many individuals into our lives for beginning a relationship of love, care and assistance. We are initiated into the role of a father, mother, brother, sister, son or daughter. We should never run away from our responsibility. Let us remain at the foot of the cross. God will grant us new assignments. That is our divine calling! ■

The Transformative Power *Of Suffering*

"For with much wisdom comes much sorrow; the more knowledge, the more grief" (Ecclesiastes 1:18)

"But we also glory in our sufferings, because we know that suffering produces perseverance; perseverance, character; and character, hope. And hope does not put us to shame, because God's love has been poured out into our hearts through the Holy Spirit, who has been given to us" (Romans 5:3-5)

Dr. Simon Chacko.
M.A., MBA, M.Th., Ph.D.
Sharjah, UAE

Rev. Richard Wurmbrand and the Tap Code:

The life and witness of Rev. Richard Wurmbrand provide a profound illustration of Christian endurance under persecution. Imprisoned in various Romanian prisons, including Jilava and Gherla, because of his Christian faith, Wurmbrand endured years of severe suffering from 1948 to 1956 and again from 1959 to 1964.

His imprisonment subjected him to extraordinary physical and psychological torture. He was confined to dark cells infested with rats, which frequently crawled over and bit him during the night, making sleep nearly impossible. At times he was denied food and forced to coexist with vermin under inhumane conditions. For nearly three years he was held in complete isolation without light or sound, a deprivation so intense that he reportedly began to forget how to speak.

The methods of torture employed against him were designed to break both body and spirit. He was exposed to freezing temperatures while unclothed, only to be suddenly transferred to overheated cells, causing severe physical trauma. Continuous beatings left permanent scars on his body. His hands and feet were often bound for extended periods, rendering him unable to move. Deafening noises were used as instruments of psychological torture, while persistent threats against his family and relentless humiliation sought to crush his resolve.

> Rather than allowing prison to become merely a place of despair, Wurmbrand transformed it into a sanctuary of worship and witness. He shared the gospel with fellow prisoners through a coded communication system known as the "Tap Code" or a prison Morse-like code, tapping messages through the walls of his cell.

Yet amid these relentless sufferings, Wurmbrand demonstrated remarkable spiritual courage. His resilience was rooted in a profound awareness of the transient nature of suffering and the enduring reality of God's presence. Rather than allowing prison to become merely a place of despair, he transformed it into a sanctuary of worship and witness. He shared the gospel with fellow prisoners through a coded communication system known as the "Tap Code" or a prison Morse-like code, tapping messages through the walls of his cell. He sang hymns in subdued tones and recited Scripture from memory in the absence of a Bible, sustaining a vibrant spiritual life in the midst of darkness.

Suffering as a Divine School

Experiences that human beings describe as bitter afflictions may, in fact, represent new chapters in God's school of formation. Suffering rarely repeats itself with the same intensity, for experience often diminishes the terror of previously encountered trials. God may permit new challenges not merely to test His people but to shape them into mature servants through fresh lessons of faith and perseverance.

> God may permit new challenges not merely to test His people but to shape them into mature servants through fresh lessons of faith and perseverance.

The deeper meaning of suffering is best understood in the presence of God. The Book of Job illustrates this truth vividly. Job's journey began with profound

From a Christian perspective, suffering should not be interpreted as an unalterable fate before which one must simply surrender. Scripture consistently portrays human beings as active participants in God's redemptive purposes. The faithful are called not merely to endure suffering but, where possible, to confront, overcome, and transform it.

anguish and searching questions, yet it culminated in a transformative encounter with God. At the conclusion of his ordeal he declares, *"My ears had heard of you but now my eyes have seen you" (Job 42:5).* Through suffering, Job gained not merely answers but a deeper knowledge of God Himself.

Similarly, the wisdom literature of Scripture recognizes the relationship between knowledge and sorrow. Solomon observes: *"For with much wisdom comes much sorrow; the more knowledge, the more grief" (Ecclesiastes 1:18).*

Humanity's desire for knowledge, first manifested in Eden through Eve's choice to eat from the tree of the knowledge of good and evil, introduced suffering into the human experience. Since then, suffering has become an inescapable dimension of human existence.

Joseph provides a powerful biblical example. Betrayed by his brothers, sold into slavery, falsely accused, and imprisoned, he refused to interpret his circumstances as the final verdict on his life. Instead, he transformed each setback into a stepping stone toward God's larger purpose.

Nevertheless, Scripture also affirms that suffering is temporary. Ecclesiastes reminds us that there is *"a time to weep and a time to laugh, a time to mourn and a time to dance" (Ecclesiastes 3:4).* Pain is not a permanent condition but a season within the larger purposes of God.

The Meaning, Memory, and Fruitfulness of Suffering

Lalsadhingi: Courage Born in Crisis

Human suffering often reveals hidden reservoirs of courage and resilience. An extraordinary example is found in the story of Lalsadhingi, a young woman from Mizoram, India. While gathering firewood in a forest with her small child, she was suddenly confronted by a man-eating tiger. In a moment of life-threatening danger, she acted with remarkable courage, striking the attacking animal with the axe she carried and saving both herself and her child.

This incident, which occurred in 1978, attracted national attention and eventually led to her receiving the Shaurya Chakra, one of India's highest civilian gallantry awards. Her story demonstrates that suffering and danger do not always result in defeat. At times, they become occasions for the manifestation of extraordinary courage.

From a Christian perspective, suffering should not be interpreted as an unalterable fate before which one must simply surrender. Scripture consistently portrays human beings as active participants in God's redemptive purposes. The faithful are called not merely to endure suffering but, where possible, to confront, overcome, and transform it.

Joseph provides a powerful biblical example. Betrayed by his brothers, sold into slavery, falsely accused, and imprisoned, he refused to interpret his circumstances as the final verdict on his life. Instead, he transformed each setback into a stepping stone toward God's larger purpose. His suffering ultimately positioned him as a leader in Egypt and an instrument of preservation for countless lives. The narrative demonstrates that suffering need not determine one's destiny; rather, God can transform adversity into a vehicle for divine providence.

Likewise, the Apostle Paul endured imprisonment, beatings, rejection, and persecution. Yet these experiences became platforms for ministry rather than obstacles to it. Some of the most influential Christian writings in history emerged from prison cells. Paul's sufferings became channels through which the gospel advanced and lives were transformed.

"But I want you to know, brethren, that the things which happened to me have actually turned out for the furtherance of the gospel, so that it has become evident to the whole [b]palace guard, and to all the rest, that my chains are in Christ; and most of the brethren in the Lord, having become confident by my chains, are much more bold to speak the word without fear" (Philippians 1:12-14)

"Communion"

And the Corinthian Church

"The cup of blessing which we bless, is it not the communion of the blood of Christ? The bread which we break, is it not the communion of the body of Christ? For we, though many, are one bread and one body; for we all partake of that one bread"
(1 Corinthians 10:16-17)

Dr. Sunny Philip
New York, USA

There are only two sacraments ordained by our Lord Jesus Christ for the New Testament church. One is baptism and the other is the Lord's table. Even though our Lord conducted the first communion and set an example for how it should be done in our Sunday worship, he did not give any elaborate teachings on it.

Paul provides us with further insight into communion. There are four concepts in chapters ten and eleven of 1 Corinthians that we need to focus on to gain Paul's understanding of the communion.

1. Communion shows that we are one in the Lord. (1 Cor. 10:14-17).

This was a revolutionary statement for Corinthians. The church had both Jews and Gentiles, and both masters and slaves. Monday through Saturday, they belonged to different social groups and different social classes. But on Sunday, they all became brothers and sisters when they came to worship Jesus. The proof was that they were eating from the same bread and drinking from the same cup.

The church had both Jews and Gentiles, and both masters and slaves. Monday through Saturday, they belonged to different social groups and different social classes. But on Sunday, they all became brothers and sisters when they came to worship Jesus

According to Middle Eastern customs, if you share your bread with another, you have accepted the other as your brother. Thousands of our people either work or have worked in the Middle East. They know how the Arabs share the 'kuppus'. They tear one piece of it and then hand over the bread to the next person. He or she will tear one piece of it and hand it over to the next person and it will continue around the table. This is how Jesus and His disciples celebrated communion. Paul did the same thing in Corinth. The reference to 'one bread' is not a symbolic statement in 1 Corinthians 10: 17. They literally ate from one bread.

2. There is a table of the demons and the Lord's table.

What was the table of demons? Paul was referring to a powerful cult they had in Corinth called the cult of Dionysus. Dionysus, the ancient Greek Olympian god of wine and festivity, was worshiped in central and northern Greece, the Aegean islands and the Greek colonies. Corinth was such a colony. (The word colony had a different meaning then. It referred to a class of cities in the Roman Empire). Sometimes Dionysus was called "Eleutherius" or the liberator. The tables at parties in his honor had unlimited wine and meat available. They had wine, music and ecstatic dance that freed his followers from self-conscious fear and care. Those who partook of his mysteries were believed to become possessed and empowered by the god himself.

When Paul established the Lord's table in the Corinthian church and started talking about the elements as meat and wine, it created a confusion in the minds of the believers there.

What was the table of demons? Paul was referring to a powerful cult they had in Corinth called the cult of Dionysus. Dionysus, the ancient Greek Olympian god of wine and festivity, was worshiped in central and northern Greece, the Aegean islands and the Greek colonies. Corinth was such a colony.

They came from a background of celebrating the table of Dionysus. There, they literally had meat and wine. Here Paul was also talking about meat and wine. Was communion a Christianized version of Dionysus table?

Paul told them that one is the table of the demons, and the other is the Lord's table. Paul uses the Old Testament system of sacrifices, where the meat was given to the person (except in sin offering), to show that you identify with whichever table you celebrate. When they celebrated the Dionysus table, they identified with him. But now they are new creations in Christ. The old have passed away. When believers in Jesus celebrate communion together, they become one body, the body of Jesus on earth. Their identification is with Jesus. As a Christian, you cannot participate in the communion and then go back and participate in the table of Dionysus or drink the cup of the Lord and the cup of the demons again.

If you are not meditating on the sufferings of Jesus during communion time, which will allow your heart to be filled with gratitude for what He has done for you, there is no point in taking communion. Taking communion for any other reason will be despising the Lord's table.

3. Communion is not the same as a love feast.

Paul addresses the difference between the communion and the love feast in chapter eleven. Corinthian church had members of different social classes. This led to cliques in the church. The wealthy always hung out together. They ate together. Despite the immense spiritual significance of the communion, the carnal Corinthian church gave more importance to the love feast. *"When you meet together, you are not really interested in the Lord's Supper. For some of you hurry to eat your own meal without sharing with others. As a result, some go hungry while others get drunk" (1 Corinthians 11:20,21 NLT).* At some point, the love feast got out of hand. Paul says some of them were drunk. This is not what Paul taught them. That is why he starts the section we often read for communion with a statement. *"Let me go over with you again exactly what goes on in the Lord's Supper and why it is so centrally important. I received my instructions from the Master himself and passed them on to you." (The Message Bible).*

Corinthian church had members of different social classes. This led to cliques in the church. The wealthy always hung out together. They ate together. Despite the immense spiritual significance of the communion, the carnal Corinthian church gave more importance to the love feast.

4. Communion is a serious business.

Paul, as he continues his teaching on the communion, after reiterating what he learned from Jesus himself, warns the Corinthians not to take communion in an unworthy manner. He challenged them to examine themselves before they took part in communion. This meant a number of things. First of all, the communion was instituted for the disciples of Jesus. A disciple of Jesus is one who has obeyed His commandments (John 14:15). Until you become a disciple of Jesus, even if you are attending the worship services of a church, you should not participate in the communion. Secondly, the communion sends a message that 'we are one in the Lord.' If you have an issue with a fellow believer in your church, you cannot participate in communion until you reconcile. You will be inviting judgment upon yourself. This is why we had testimony time before communion. It allows you to request forgiveness from whomever you have offended publicly and take communion with a good conscience.

Thirdly, make sure you are taking part in the communion for the right reasons. If you are not meditating on the sufferings of Jesus during communion time, which will allow your heart to be filled with gratitude for what He has done for you, there is no point in taking communion. Taking communion for any other reason will be despising the Lord's table.

Let us continue to celebrate the Lord's table with a full understanding of its significance and with due reverence. If taking it in an unworthy manner brings judgment, taking it worthily will bring blessings. ■

"Therefore whoever eats this bread or drinks this cup of the Lord in an unworthy manner will be guilty of the body and blood of the Lord. But let a man examine himself, and so let him eat of the bread and drink of the cup" (1 Corinthians 11:27-28)

A New Series:

Theme: *Life Lessons from the book of Hebrews*

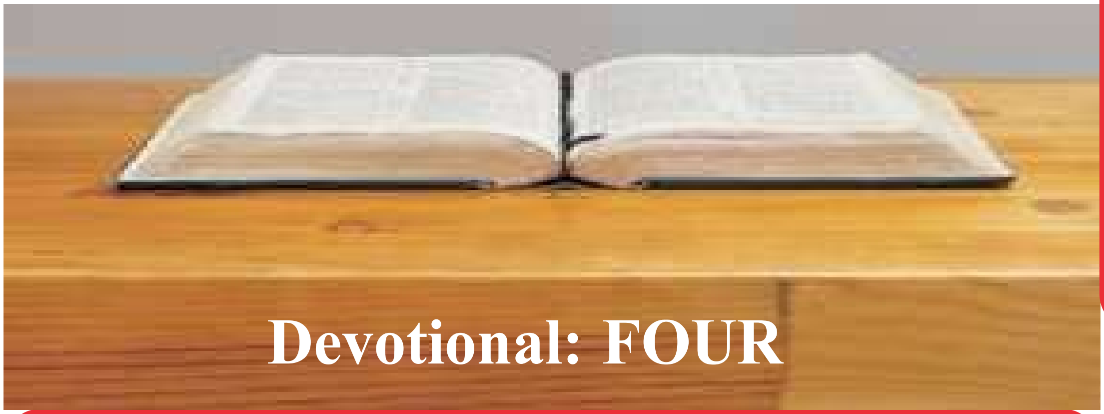

Dr. Shibu Cherian MS, MBA, D.Min., Ph.D.

JESUS CHRIST is our 'compassionate' HIGH PRIEST today!

"Seeing then that we have a great High Priest who has passed through the heavens, Jesus the Son of God, let us hold fast our confession. For we do not have a High Priest who cannot sympathize with our weaknesses, but was in all points tempted as we are, yet without sin. Let us therefore come boldly to the throne of grace that we may obtain mercy and find grace to help in time of need"
(Hebrews 4:14-16)

The writer of Hebrews has already introduced Jesus Christ as our great High Priest earlier as follows: "*Therefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our confession, Christ Jesus" (Hebrews 3:1)*. He is our great High Priest who is seated in His heavenly throne on the right hand of God the Father (Romans 8:34). He was both human (Jesus) and divine (Christ), who can truly sympathize and empathize with us even though He was the sinless perfection who knew no sin (2 Corinthians 5:21), who committed no sin (1 Peter 2:22), and no sin was seen in Him (1 John 3:5).

Our state of total transparency before a sinless and sympathetic God ought to encourage us to come boldly before Him, seeking mercy and grace. Mercy refers to the remission and removal of our sins the punishment of which we do deserve, while grace refers to us receiving spiritual gifts the blessings we don't deserve.

Our state of total transparency before a sinless and sympathetic God ought to encourage us to come boldly before Him, seeking mercy and grace. Mercy refers to the remission and removal of our sins the punishment of which we do deserve, while grace refers to us receiving spiritual gifts the blessings we don't deserve.

God's throne has

Dr. Shibu Cherian is the Senior Pastor of International Pentecostal Assembly, Oklahoma. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

Only Christianity provides such boldness for sinful men before a holy God, and that boldness is possible only because of our High Priest, Jesus Christ. The sobering thought of our complete exposure before God draws us to the merciful High Priest who, having been tempted can help us in our weakness.

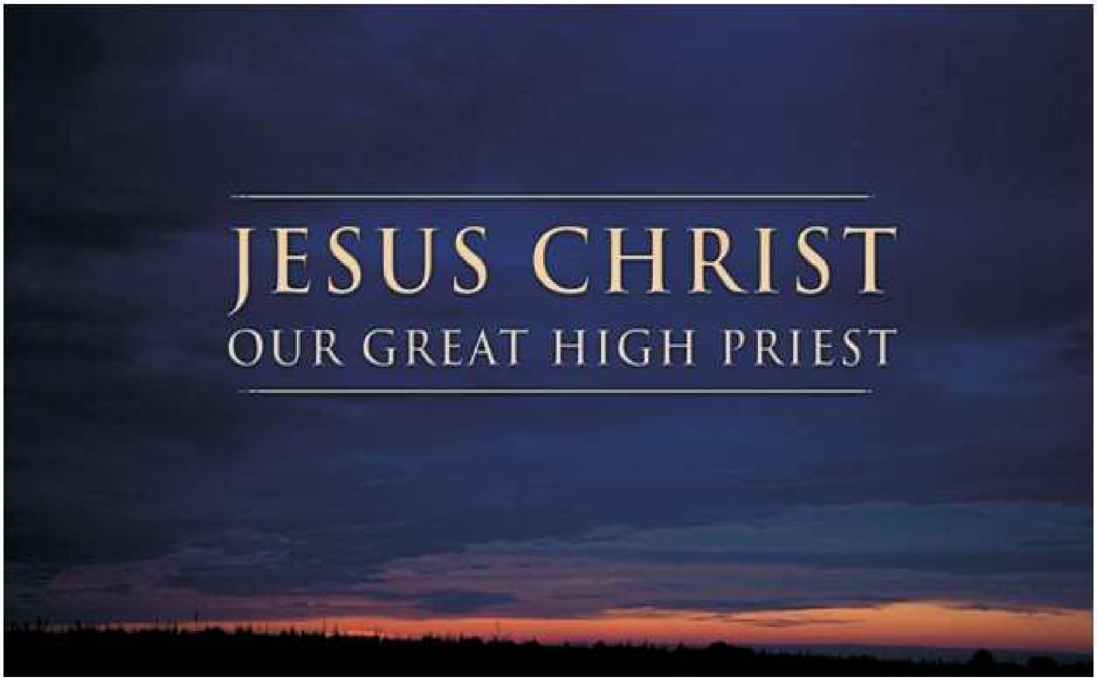

now become to us a 'throne of grace' through the mediation of our High Priest at God's right hand (Hebrews 8:1; 12:2). We approach this throne of grace, not of judgment, obtaining mercy for the past and grace for the present and future. Our confidence to approach Him boldly is based on the knowledge that He died to save us and that He lives to keep us. He will welcome us with open arms when we go to Him in prayer.

We approach this throne of grace, not of judgment, obtaining mercy for the past and grace for the present and future. Our confidence to approach Him boldly is based on the knowledge that He died to save us and that He lives to keep us. He will welcome us with open arms when we go to Him in prayer.

Only Christianity provides such boldness for sinful men before a holy God, and that boldness is possible only because of our High Priest, Jesus Christ. The sobering thought of our complete exposure before God draws us to the merciful High Priest who, having been tempted can help us in our weakness. He lives to intercede for us (7:25) and to help us to do His will (13:20–21).

"And now, little children, abide in Him, that when He appears, we may have confidence and not be ashamed before Him at His coming" (1 John 2:28)

"Also there were many priests, because they were prevented by death from continuing. But He, because He continues forever, has an unchangeable priesthood. Therefore He is also able to save [h]to the uttermost those who come to God through Him, since He always lives to make intercession for them. For such a High Priest was fitting for us, who is holy, harmless, undefiled, separate from sinners, and has become higher than the heavens; who does not need daily, as those high priests, to offer up sacrifices, first for His own sins and then for the people's, for this He did once for all when He offered up Himself"
(Hebrews 7:23-27)

"Now may the God of peace who brought up our Lord Jesus from the dead, that great Shepherd of the sheep, through the blood of the everlasting covenant, make you complete in every good work to do His will, working in you what is well pleasing in His sight, through Jesus Christ, to whom be glory forever and ever. Amen"
(Hebrews 13:20-21)

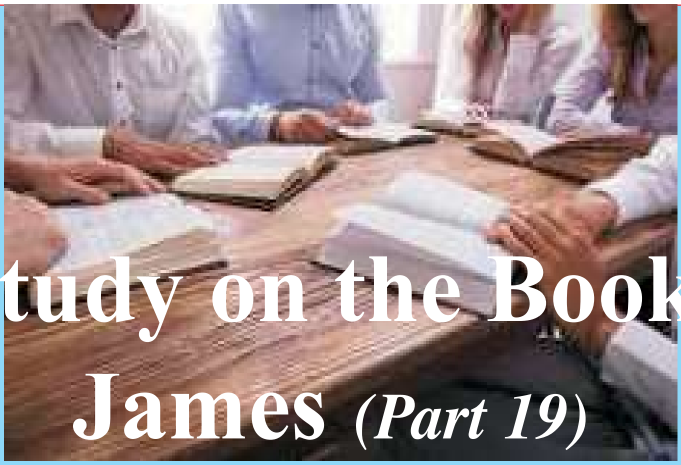

ANew Series of Bible Study

A Study on the Book of James *(Part 19)*

Rev. K.M. Varghese

"Wrongly Motivated Asking *And Evil Boasting*"

"What causes fights and quarrels among you? Don't they come from your desires that battle within you? You desire but do not have, so you kill. You covet but you cannot get what you want, so you quarrel and fight. You do not have because you do not ask God. When you ask, you do not receive, because you ask with wrong motives, that you may spend what you get on your pleasures" (James 4:1–3)

Nothing is obtained, nothing is accomplished, nothing is received

As is his style, James begins this section with questions - two questions in the form of rebuke. Altogether, there are twenty questions in this epistle. Through them, he exposes their evils: quarrels, conflicts, sensual desires, covetousness, murder, and misguided asking. He reminds them that they receive nothing not only because they do not ask, but also because they ask wrongly.

Quarrels and Conflicts

"What causes fights and quarrels among you?" The recipients of this letter were Jewish Christians, and Jews were also included among them. At the time James wrote, Jewish Christians had not yet formed a clearly distinct identity. Therefore, the evils mentioned here - quarrels, conflicts, and desires - are not strictly separated between Jewish Christians and Jews.

Some scholars argue that although Christians were not sinless, this passage does not imply that they had fallen so far as to commit sins like murder (4:2). Thus, they attribute these evils to non-Christian Jews. However, Paul warns in Galatians: *"If you bite and devour each other, watch out or you will be destroyed by each other" (Galatians 5:15, NIV).* Therefore, it cannot be conclusively stated that James is addressing only non-Christian Jews. Whether Jews or Jewish Christians, such evils are unacceptable.

The Greek terms used are *'polemos'* (war) and *'mach'* (fight). *Polemos* denotes serious, warlike conflict, while *mach* refers to disputes or battles. These terms reveal the aggressive nature of their relationships. Such conduct stands outside the way of life shaped by wisdom from above.

James exposes their evils: quarrels, conflicts, sensual desires, covetousness, murder, and misguided asking. He reminds them that they receive nothing not only because they do not ask, but also because they ask wrongly.

Desire for Pleasure

James then addresses the source of these conflicts: *"Don't they come from your desires that battle within*

you?" He identifies internal desires as the root of human conflict. The term translated "pleasures" comes from the Greek *'hedonon'*, from which "hedonism" is derived - an uncontrolled craving that promises sensory satisfaction.

Hedonistic thought evaluates life's success by the degree of pleasure experienced. According to motivational hedonism, pleasure and sorrow are the driving forces of human life.

"You desire but do not have, so you kill. You covet but you cannot get what you want, so you quarrel and fight. You do not have because you do not ask God".

James, who earlier spoke about desire (1:15), now elaborates further. The Greek *'epithymeo'* refers to inward desire - mentally grasping something before physically obtaining it (cf. Matthew 5:28). Such desire reflects an uncontrolled mind. Earlier, James addressed the evil of an uncontrolled tongue; here he turns to the uncontrolled mind. Both are equally destructive.

"You shall not covet" is the last commandment of the decalogue given to Israel (Exodus 20:17). James has already warned: *"Then, after desire has conceived, it gives birth to sin; and sin, when it is full-grown, gives birth to death" (James 1:15, NIV).* Life apart from Christ is described as *"living in malice and envy, being hated and hating one another" (Titus 3:3, NIV).* But believers are called to a different life: *"they do not live the rest of their earthly lives for evil human desires, but rather for the will of God" (1 Peter 4:2, NIV).*

Uncontrolled desire grows into lust and becomes like an army waging war within the body. Allowing desire to go unchecked is dangerous; its result is quarrels and conflicts.

"You desire but do not have, so you kill. You covet but you cannot get what you want". Desire, murder, and covetousness are not means of obtaining anything. The inclusion of "kill" alongside desire and coveting raises interpretive difficulty. Desire and coveting are common human experiences, but killing is not - especially among believers.

Uncontrolled desire grows into lust and becomes like an army waging war within the body. Allowing desire to go unchecked is dangerous; its result is quarrels and conflicts.

The Greek term used is *'phoneute'* (you kill). Some scholars, such as Rev. T. K. George, suggest that this may be a textual issue, proposing a reading closer to *"you burn with envy" (Epistle of James and Jude, 123).* However, even if literal killing is not intended, it remains plausible that uncontrolled desire can lead to envy, strife, and even violence. The readers would have been familiar with examples such as Cain, who killed out of envy, and Joseph's brothers, who plotted against him.

From the perspective of the Buddha, human suffering arises from desire, and liberation comes through renouncing it. While both Buddha and James address desire, their approaches differ significantly, as becomes evident in what follows.

"You do not have because you do not ask God. When you ask, you do not receive, because you ask with wrong motives…"

James explains that some receive nothing because they do not ask God, while others receive nothing because they ask with wrong motives. Desire led some to neglect prayer, while it led others to pray improperly. Such prayer is no better than not praying.

"When you ask, you do not receive, because you ask with wrong motives, that you may spend what you get on your pleasures" (James 4:3, NIV). Though marked by quarrels, envy, and even violent intent, some were not prayerless - they prayed, but wrongly. Evil desire did not eliminate prayer; it corrupted it.

They treated prayer as a means of satisfying their cravings. The selfishness within such prayer invalidates it. Because they do not ask rightly, they receive nothing. Wrongly motivated prayer is not true prayer - it is merely lip service, a waste of time and effort.

Rev. A.W. Tozer on 'Prayer'

"God answers our prayers not because we are good, but because He is good"

"True prayer cannot be imitated nor can it be learned from someone else"

"Prayer is always in danger of degenerating into a glorified gold rush. How to get things from God occupies most"

"God cannot be persuaded to alter His Word nor talked into answering selfish prayer"

"Prayer will become effective when we stop using it as a substitute for obedience"

"God answers prayer for the same reason He saves people, goodness shown in grace"

"When we become too glib in prayer we are most surely talking to ourselves"

"See to it that we pray more than we preach and we will never preach ourselves out"

Rev. A.W. Tozer

A Boat Journey in a Storm

"On the same day, when evening had come, He said to them, "Let us cross over to the other side". Now when they had left the multitude, they took Him along in the boat as He was. And other little boats were also with Him. And a great windstorm arose, and the waves beat into the boat, so that it was already filling. But He was in the stern, asleep on a pillow. And they awoke Him and said to Him, "Teacher, do You not care that we are perishing?" Then He arose and rebuked the wind, and said to the sea, "Peace, be still!" And the wind ceased and there was a great calm. But He said to them, "Why are you so fearful? How is it that you have no faith?" And they feared exceedingly, and said to one another, "Who can this be, that even the wind and the sea obey Him!" (Mark 4:35-41)

Pastor John Mathew
Bangalore

Jesus asked His disciples to go over to the other side of the sea Galilee, which is 680 feet below the sea level and surrounded by hills. I remember sailing through the sea of Galilee when we visited the land of Israel. The disciples left with Jesus for other side. Then a furious squall came up and wave broke over the boat, it was nearly swamped. Disciples were filled with fear. Disciples panicked because they feared the storm would destroy them as Jesus was asleep. Disciples lived with Jesus but they did not know who He was and what power he had. They did not seek the will of God. Even if we move on with the will and command of Lord Jesus Christ, problems and hardships may occur. Margret Rose Powel in her poem, *"Foot Prints"* told her Lord: "I have noticed during the most troublesome times in my life there is only one set of footprints. I don't understand why when I needed you most you would leave me". Lord replied: "My precious child, I love you and would never leave you. During your times of trials and suffering when you see only one set of footprints, it was then I was carrying you". I am what I am because I know my Lord Jesus Christ in the stern of my life boat. When I faced problems, loneliness and even demise of my son I looked unto my Lord. As Paul said I could say, *I belong to God and my solemn duty is to serve Him* *(Acts 27:23).* Disciples forgot the fact that their Master was with them in the same boat. They asked Jesus: "Rabbi don't you care if we drown"? It is a stupid question to ask their Lord. Disciples panicked because they feared the storm would destroy them as Jesus was asleep. It will happen in our lives too when problems like sickness come we feel we are left out. "No Christian is in a healthy state of mind who is not prepared for trouble and persecution" (J C Ryle). Some preachers quoting Old Testament blessings give false notion that believers have no problems, forgetting the fact that all blessings and promises in the Old Testament were conditional and children of Israel could not experience promised blessings. All apostles except John were martyrs. The Christians believed the words of Tertullian "blood of the martyr is the seed of the church". But as poet says "if winter comes can sprig be far behind?" If evening star sets it (Venus) will appear again as Moring star.

Disciples panicked because they feared the storm would destroy them as Jesus was asleep. It will happen in our lives too when problems like sickness come we feel we are left out.

How to face storm?

Pray God to give power and guidance through Holy Spirit. Take your mind off from storm and face it with courage believing our God will never forsake or desert us. I remember the nursery song, "I will walk in the rain if it comes". Remember rain will stop one day. Remember past blessings and count them one by one and praise God. "Rejoice always, pray continually, give thanks in all circumstances; for this is God's will for you in Christ Jesus" (1 Thessalonians 5:16-18)

How to overcome storm?

Believe whirlwinds are real and Jesus is with us in our boat. Our Lord permits storm with a purpose and Satan has no power. Never lose faith in our God, do not complain or murmur. Keep good testimony in the midst of

sufferings as our forefathers and martyrs did.

Look unto Jesus and not the whirlwind. Believe He holds our hand. His leading is better than light in the dark.

Continue our work believing will hear the voice of our Lord at the end. Sometimes storms may not be removed but let Holy Spirit be our guide. We are in the hand of God Psalms 31:14, Isaiah 49:15.

There is a fable that when birds were created there were no wings and one day God called all birds and gave them wings bigger than their size. They were afraid to carry those big wings. But as they carried the wings, they found those great wings could make them fly higher and higher. (Isaiah 40:31)

Prayer is the best weapon to overcome all kinds of whirlwinds. Storms are for making us all right Ephesians 5:27. Soft trained kids find difficult to live in this hard world but hard trained kids overcome all problems and hardships of this world. There are angles to protect us if we sail with the command and with the Lord.

We must understand who our Lord is. He is the Son of God and He is God

Remember one day we will exchange all our crosses for crowns. No cross, no crown. We are not princes but soldiers and cross bearers. Our model and Lord is the One who bore cross. Storms do not shake us but prove who we are. Never forget the word of God.

Pharaoh killed boys and hence Moses was put in a wicker basket and put among the reeds by the bank of the Nile. Princess came and because child was handsome she took him to the palace. He was educated in all the learning of the Egyptians and got training to take the Children of Israel through the desert for 40 years. Storms are training for God's children

Never fear any calamity or force except God. Horatio Stafford's real estate and holdings were wiped out by Chicago fire in 1871. His wife with four daughters went to England for Moody's evangelistic campaign. His daughters died when their ship sank leaving only his wife. He stll sang: "It is well with my soul". It is real Christian life. Rejoice in all circumstances of life.

Disciples were expert fishermen and the Sea of Galilee was their place of employment and they usually experienced natural storms. It is believed Satan was behind the storm for one reason. Jesus was going to other side of Galilee to cast out the unclean spirit, Legion (Mark 5:1,9) and the demonic forces might have tried to destroy Jesus.

Other reason might be that Satan might have thought of killing Jesus by the storm so that His death on the Cross for redemption of mankind and destruction of Satan's kingdom could be avoided. Satan tried to destroy Jesus by premature death at the Garden of Gethsemane and His sweat became like drops of blood falling down upon the ground. Jesus prayed and God sent an angel and strengthened him (Luke 22:43-44, Hebrews 5:7).

Eventually Jesus rebuked the wind and the sea, the wind died down and became perfectly calm.

We need not worry about any storms in our life as long as Jesus is with us in our life boat and the Holy Spirit guides us. We should live and worship God in the power of Holy Spirit. Never forget the fact that we are in the presence of God always as long as we are His children. He loves us.

A ship is safe at harbour but it is built to sail in the sea.

A Christian is called to bear cross and follow the Master in the thick and thin, reflecting the character of Christ till he hears the sweet voice of his master, **"well done my faithful servant".**

Remember one day we will exchange all our crosses for crowns. No cross, no crown. We are not princes but soldiers and cross bearers. Our model and Lord is the One who bore cross. Storms do not shake us but prove who we are. Never forget the word of God.

Quotes from Rev. Watchman Nee

"I do not consecrate myself to be a missionary or a preacher. I consecrate myself to God to do His will where I am, be it in school, office, or kitchen, or wherever He may, in His wisdom, send me"

"If you would test the character of anything, you only need to enquire whether that thing leads you to God or away from God"

"Good is not always God's will, but God's will is always good"

"The 'flesh' is too bad to be cleansed; it must be crucified"

"There is nothing more tragic than to come to the end of life and know we have been on the wrong course"

Watchman Nee

Children's corner

"Trinitarian pattern of prayer"

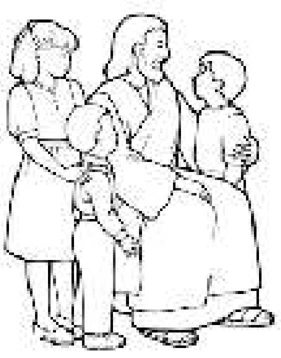

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Juby Anoop, UK

Imagine a talented student who has been invited to perform a special piece of music for the headteacher of the school. The performance is to take place not in the assembly hall, but in the headteacher's own office - a place of honour and authority.

Now, the student cannot simply walk into the office unannounced and request an audience with the headteacher. School protocol does not work that way. Instead, the student's class teacher speaks to the headteacher on the student's behalf, arranges the meeting, and personally escorts the student into the office. Because of the class teacher's relationship with the headteacher, the student is welcomed and given the opportunity to perform.

However, as the moment approaches, the student begins to feel nervous. What if the words of the song are forgotten? What if the musician loses confidence or cannot remember the next notes? To help, the music teacher accompanies the student into the room. Throughout the performance, the music teacher stands nearby, offering guidance, encouragement, and gentle reminders whenever needed. With such support, the student is able to perform confidently and successfully.

This simple story provides a helpful illustration of how to pray and the Triune God.

The headteacher represents God the Father. He is the One to whom our prayers are directed. Just as the student performs before the headteacher, believers bring their worship, thanksgiving, praise, and requests before the Father.

The class teacher represents Jesus Christ, the Son. Because of His saving work, we are given access to the Father. We do not approach God based on our own merit, but through the name and authority of Jesus, who brings us into the Father's presence.

The Bible describes Jesus as our great High Priest. Hebrews 4:14-16 says: *"Since then we have a great high priest who has passed through the heavens, Jesus, the Son of God, let us hold fast our confession. For we do not have a high priest who is unable to sympathize with our weaknesses, but one who in every respect has been tempted as we are, yet without sin. Let us then with confidence draw near to the throne of grace".*

Just as the class teacher in our story personally escorts the student into the headteacher's office, Jesus brings believers before the Father. Yet He does even more than that. Because He became fully human, experienced temptation, and understands our weaknesses, He sympathises with us in our struggles. Therefore, we can approach God's throne with confidence, knowing that Jesus has made the way open for us and intercedes for us before the Father.

The music teacher represents the Holy Spirit. The Spirit remains with believers, helping them when they do not know what to say, strengthening them when they feel weak, and guiding them in prayer. Just as the music teacher gently prompts the student when the next line or note is forgotten, the Holy Spirit assists Christians when they struggle to pray.

The Apostle Paul highlights this role in Ephesians 6:18, instructing believers to be *"praying at all times in the Spirit"*. Likewise, Jude 1:20 encourages Christians to be *"building yourselves up in your most holy faith and praying in the Holy Spirit".* The Holy Spirit is not merely an observer but an active helper who empowers and guides believers as they come before God.

Therefore, the Bible presents a beautiful Trinitarian pattern for prayer: We pray to the Father, through the Son, in the power of the Holy Spirit.

Just as the student could confidently enter the headteacher's office because of the help and support provided by the teachers, Christians can confidently approach God because of the work of the Trinity. The Father graciously receives our prayers, the Son opens the way into His presence, and the Holy Spirit helps us as we pray.

Moral:

Prayer is not something we do alone. God, in His grace, has provided everything necessary for us to come into His presence. Through Jesus Christ we are welcomed before the Father, and through the Holy Spirit we are strengthened and guided in our prayers. Therefore, Christians can approach God with confidence, humility, and trust.

Youth Forum

Be Still:
Finding Peace in God's Presence

"Be still, and know that I am God" (Psalm 46:10)

Mebina Alexander Abraham

Life can feel overwhelming at times. Our minds are filled with worries about the future, the pressure to keep going, and the constant noise of the world around us. It's easy to feel anxious and restless when things don't seem to be in our control.

In the middle of all this, the Bible gives us a simple yet powerful invitation:

"Be still, and know that I am God" (Psalm 46:10).

These words remind us that we don't always have to fight, plan, or figure everything out on our own. Stillness doesn't mean that we give up; it means we pause and trust that God is at work, even when we can't see it. It is an invitation to stop striving for a moment and rest in the assurance that God holds our lives in His hands.

When we learn to be still, our hearts find peace. We begin to realise that we are not alone in our struggles and we don't have to carry every burden by ourselves. As we hold our thoughts and spend time in God's presence - whether through prayer, reading His Word, or simply sitting in silence - we give Him space to fill us with His strength and guide us with His wisdom.

Being still is not always easy in a busy world. But even a few minutes a day to pause, breathe and focus on God, can change the way we see our challenges. It reminds us that He is bigger than our fears, greater than our problems and faithful through every season of life.

So today, let us take a moment. Let go of the noise and worries. Be still & let God's peace fill our heart.

Healing of Jairus Daughter

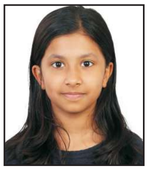

Jiana Jerin
Dubai

Jonah and the Whale

Issac George
Oommen

The Lord is my Shepherd I shall not want

Samuell
Mathew Oommen
Mumbai

The Bible - The Word of God

Elizabeth Susan
Oommen

आत्मिक अंधेपन और बहरेपन का उपाय

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

पवित्र शास्त्र के विद्यार्थी होने के नाते, हम जानते हैं कि पाप के द्वारा मृत्यु आई। मृत्यु का मतलब परमेश्वर ने मनुष्य को दिया हुआ जीवन उसने खो दिया। यानी कि जीवन का नुकसान होना। एक जीवित व्यक्ति सुन सकता है, देख सकता है, महसूस कर सकता है, उसे दर्द होता है; उसके भीतर भावनाएं होती है जिससे वह आनंद मनाता, दुःख मनाता, इत्यादि बातें एक जीवन रखने वाले मनुष्य में होती है। परंतु एक मृत्यु पाए हुए व्यक्ति में यह कुछ भी क्रिया नहीं होती। अदन वाटिका में मनुष्य की आंखें पाप करने से खुल गई और वह मन से समझ गया कि वह नंगा है क्योंकि जो अब तक बुराई को नहीं समझ पाता था, फल खाने के पश्चात वह उसे समझने लगा। जब हवा ने सर्प की बातें सुनने के लिए कान लगाया तब उसके लिए सर्प की बातें परमेश्वर की आज्ञा से बढ़कर हो गई। परमेश्वर ने अब्राहम के द्वारा इस्राएल को चुना कि वे उसकी वाणी सुनें और उसके कार्यों को देखें और मन में उसका ज्ञान रखें। परंतु आध्यात्मिक सच्चाई और परमेश्वर के कार्यों के प्रति वे अंधे, बहरे और अज्ञानी हो गये। इसलिए यशायाह ने उनके अंधेपन और बहरेपन और मन में ना समझी के विषय में उलाहना दिया है (यशा.६:९,१०; २९:१०; ४२:१८-२०), जिसका उदाहरण लेते हुए यीशु और पौलुस ने भी यहूदियों को झिड़का है (मती.१३:१०-१७; यूहन्ना.१२:३७-४३; प्रेरितों.२८:२४-२९; रो.११:८)।

प्रभु यीशु पृथ्वी पर रहते समय, लोग उसके किए हुए चिन्ह चमत्कारों और उसके उपदेश को एक तो समझते न थे या उसको दूसरे अर्थ में लिया करते थे, जिसे धर्मशास्त्र की दृष्टि से (िंहशेश्रेसळलरश्रश्रू) कहा जाए तो गलत अर्थ में लेना (ाळीळपींशीशिींरींळेप)। चाहे वह देह के मंदिर, नए जन्म, जीवन के जल, जीवन की रोटी, पुनरुत्थान के विषय में हो (यूहन्ना.२:१९-२१; ३:४; ४:११; ६:५१...; ११:११-१३)। जगत ने अपने सृष्टिकर्ता को न पहचाना और यहूदियों ने, जो उसका घर है, उसे ग्रहण न किया (यूहन्ना.१:१०,११)। यहूदी और अन्यजाति जब यीशु को क्रूस पर चढ़ा रहे थे, न जानते थे कि वे क्या कर रहे हैं (लूका.२३:३४)। पतरस भी कहता है कि उन्होंने जो कुछ भी किया अपनी अज्ञानता में किया (प्रेरितों.३:१७)। वे सब परमेश्वर की बातों में अंधे, बहरे और मन में अज्ञानी थे। अंधकार में रहते हुए ज्योति की बातें न समझते थे। आंखें रहते हुए नहीं देखते, कान रहते हुए नहीं सुनते और न मन से समझते थे।

विश्वासी कलीसिया जितना सांसारिक होती जाती है और सांसारिक बातों को अपनाती है, उतना ही परमेश्वर के विषय में अंधे होते जाती है या उन्हें आत्मिक धुंधलापन होना आरंभ होता है जिससे वे आसानी से परमेश्वर की बातों को देख नहीं पाते और उन्हें टटोलना पड़ता है और जिस कारण उन्हें परमेश्वर की बातों पर विश्वास नहीं परंतु प्रश्न आरंभ होता है।

यदि बीमारी है तो उपचार चाहिए, कष्ट है तो कष्ट-निवारण चाहिए, मुश्किल में उपाय चाहिए। लौदीकिया की कलीसिया को यीशु का संदेश था कि तू अभागा और तुच्छ और कंगाल और अंधा और नंगा है और उन्हें सम्मति देता है कि वे उससे आग में ताया हुआ सोना मोल लें कि धनी हो जाएं, नंगेपन की लज्ञा न हो इसलिए उससे श्वेत वस्त्र लेकर पहन लें और आंखों से दिखने के लिए सुरमा लेकर लगाएं (प्रकाशित.३:१५-२२)। उपचार, उपाय, कष्ट-निवारण प्रभु के पास ही है।

प्रभु की ओर फिरना (२कुरि.३:१६)

इस्राएली मतिमन्द हो गए क्योंकि पुराना नियम पढ़ते समय उनके हृदयों पर मूसा के चेहरे वाला पर्दा पड़ा रहता है और यह पर्दा मसीह में उठ जाता है इसलिए जब कभी उनका हृदय प्रभु की ओर फिरेगा तो यह पर्दा उठ जाएगा। प्रभु उन्हें स्वतंत्र करेगा और मूसा के चेहरे से घटने वाली महिमा के समान नहीं बल्कि सबके उघाड़े चेहरे से प्रभु का प्रताप प्रकट होगा और उसके तेजस्वी रूप में अंश अंश करके बदलते जाते हैं (२कुरि.३:१२-१८)।

शैतान ने जिस प्रकार हवा को परमेश्वर की आज्ञा के विषय में अंधा कर दिया, इसी प्रकार मसीह के तेजोमय सुसमाचार का प्रकाश लोगों पर न चमके, उसने अविश्वासियों की बुद्धि अंधी कर दी है। इसलिए परमेश्वर ही है, जो हमारे हृदय में ज्योति चमका सकता है (२कुरि.४:३-६)।

ईश्वरीय प्रकाशन (इफि.१:१७,१८)

परमेश्वर ही है जो हमें आध्यात्मिक प्रकाशन दे सकता है। प्रार्थना यह बताती है कि हम हर बात के लिए पूरी तौर से परमेश्वर पर ही आधारित है और परमेश्वर भी अपने आधार लेने वालों पर जो उसकी ओर आते हैं, अपना प्रकाश देता है। पौलुस भी इफिसुस की कलीसिया के विश्वासियों के लिए प्रार्थना करता है कि परमेश्वर उन्हें अपनी पहचान में ज्ञान और प्रकाशन की आत्मा दे और उनके मन की आंखें ज्योतिर्मय हों। परमेश्वर की पहचान, परमेश्वर के संबंध की बातों और उसने ठहराई हुई महिमा की बातों के लिए, वह हममें ज्ञान और प्रकाशन देता है। प्रकाशन का अर्थ ही यह है, 'पर्दा उठ जाना' या 'बेपरद होना'।

परमेश्वर ही है जिसने यिर्मयाह से कहा, मुझसे प्रार्थना कर और मैं तेरी सुनकर तुझे बड़ी-बड़ी और कठिन बातें बताऊंगा जिन्हें तू अभी नहीं समझता। यहोशू और दाऊद भी जब परिस्थितियां गंभीर थी और इस्राएल पर विपत्ति का कारण कौन और क्यों है जानने के लिए, प्रार्थना के द्वारा परमेश्वर पर निर्भर होकर उससे प्रकाशन पाया (यहोशू.७:१; २ शमू.२१:१)।

वचन (रो.१०:१४-१७; भ.सं.११९:१८)

परमेश्वर के भक्त की प्रार्थना है, मेरी आंखें खोल दे कि मैं तेरी व्यवस्था की अद्भुत बातें देख सकूं। परमेश्वर के वचन में अद्भुत रहस्य छुपे हुए हैं, यदि हम पूरे समर्पण के साथ परमेश्वर की उपस्थिति में पूरी गंभीरता से अध्ययन करें तो परमेश्वर भी अपने पवित्र आत्मा के द्वारा वचन के भेद को हम पर प्रकाशित करता है। हमारी आंखें उसके वचन के लिए खुलनी चाहिए। परमेश्वर प्रचारकों को खड़ा करता है कि वे विश्वास के वचन का प्रचार करें। परमेश्वर प्रचारकों को भेजता है, प्रचारक वचन का प्रचार करते हैं और फल स्वरुप वचन सुनने वालों में विश्वास उत्पन्न करता है।

भीड़ प्रभु यीशु मसीह के वचन या दृष्टांत को नहीं समझ पाती थी। स्वर्ग के राज्य के भेदों को समझ पाना भी परमेश्वर की ओर से वरदान है। इसलिए प्रभु यीशु अपने शिष्यों से कहते हैं, धन्य है तुम्हारी आंखें कि वे देखती हैं और तुम्हारे कान कि वे सुनते हैं (मती.१३:१०-१७)। सुने हुए वचन से हमें लाभ तभी होता है, जब वह वचन विश्वास से हमारे मन में बैठता है और वचन भी हमारे हृदय में तभी जगह पाता है, जब हमारे मन कठोर नहीं बल्कि उसको स्वीकार करने के लिए नम्र और दीन हो (इब्रा.४:२; कुलु.३:१६; याकूब.१:२१)। ●

അടിയൊഴുക്കുകൾ-12

സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർഥ്യങ്ങളാകുന്നു ...!!!

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

ദേശത്ത് ഗോതമ്പിന്റെയും യവത്തിന്റെയും വയലുകൾ വിളഞ്ഞ് കൊയ്ത്തിനു പാകമായ് കിടക്കുന്നു.

നൊവോമിയുടെ അടുക്കളയിൽ തീ പുകഞ്ഞിട്ട് നാളുകളായി.

എത്ര നാൾ ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോകും..? അഭിമാനം നോക്കിയിരുന്നാൽ ഉദരം നിറയുമോ...? രൂത്ത് സ്വയം ചിന്തിച്ചു.

അവൾക്കൊരു സ്വപ്നമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയും മാറും. ദൈവം ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഭേദം വരുത്തും. സ്വപ്നങ്ങളുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കാനാവൂ. ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത പദവിയിലിരുന്ന മുൻ പ്രസിഡന്റും ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ ഡോ എ.പി.ജെ അബ്ദുൾ കലാം 25 ഓളം ഡോക്ടറേറ്റ് ഉള്ള വ്യക്തി ആയിരുന്നു.

തന്റെ അഗ്നിചിറകുകൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, മനുഷ്യർ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നവരാകണമെന്ന് പറയുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർഥ്യങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു; ഉറക്കത്തിൽ കാണുന്നതല്ല യഥാർത്ഥ സ്വപ്നം. നിങ്ങളെയും എന്നെയും ഉറങ്ങാൻ അനുവദിക്കാത്തതാണ് യഥാർത്ഥ സ്വപ്നം.

ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ആ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് സാക്ഷാത്ക്കാരം സംഭവിക്കും. വയലുകളിൽ ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്ന ചില കതിർ മണികളുണ്ട്. അനാഥനും ദരിദ്രനും പരദേശിക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണത്..!

രൂത്ത് ന്യായപ്രമാണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വയലുകളിൽ കതിർ പെറുക്കാൻ പോകുന്നതിന് അവൾ അമ്മാവിയമ്മയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അത്താഴത്തിനൽപ്പമെങ്കിലുമായാൽ തെല്ലോരാശ്വാസം ....!!

രൂത്ത് വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി. ആ യാത്ര ചെന്നവസാനിച്ചത് മഹാധനികനായ ബോവസിന്റെ വയലിലായിരുന്നു.

ബെത്‌ലെഹേമിലെ ധനാഢ്യനായിരുന്നു ബോവസ്. നോവോമിയുടെ ഭർത്താവ് എലീമേലെക്കിന്റെ കുടുംബക്കാരനും ബന്ധുവുമായിരുന്നു ബോവസ്.

കൊയ്ത്തുകാരുടെ സംസാരം അവളുടെ കർണ്ണപുടത്തിൽ അലയടിച്ചു.

കൊയ്ത്തുകാരുടെ സൂപ്പർവൈസർ അവളെ കണ്ടു. അവളുടെ പേരും വിശദവിവരങ്ങളും അയാൾ തിരക്ക-. എല്ലാറ്റിനും രൂത്ത് ഉത്തരം കൊടുത്തു. കതിർ പെറുക്കാൻ അനുവാദം കൊടുത്തു.

കൊയ്ത്തുകാരുടെ പിന്നാലെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഓരോ കതിർമണികൾ രൂത്ത് സസൂക്ഷ്മം പെറുക്കിയെടുത്തു; അവളുടെ മനസ്സിൽ കനലെരിയുകയായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ ദുരന്ത കഥകൾ അവളുടെ അന്തരംഗത്തിൽ മിന്നിമറഞ്ഞു. ചുറ്റുപാടുകളൊന്നും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല. അവളറിയാതെ അവളെ പലരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബാല്യക്കാരും അവളുടെ മേനിയിൽ ദൃഷ്ടി വച്ചു.

അൽപ്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോവസ് വയലിലെത്തി. മുൻപരിചയമില്ലാത്ത വ്യക്തിയെ ബോവസ് ശ്രദ്ധിച്ചു. വിശദാംശങ്ങൾ തിരക്കി. അതൊരു മോവാബ്യ യുവതിയാണെന്നും നോവോമിയുടെ കൂടെ പാർക്കുന്നുവെന്നും വിധവയാണെന്നുമുള്ള വസ്തുതകൾ കൊയ്ത്തുകാരുടെ മേലാളിൽ നിന്നും ബോവസ് മനസ്സിലാക്കി.

ബോവസ് രൂത്തിനെ അരികിലേക്ക് വിളിച്ചു. മോളെ....!

‘നീ ഇനി കതിർ പെറുക്കാൻ മറ്റൊരു വയലിൽ പോകേണ്ട..! ഈ വയലിൽ ബാല്യക്കാർ ആരും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കില്ല. ഞാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ആരും നിന്നെ ശല്ല്യപ്പെടുത്തില്ല.

ഈ വയലിൽ നീ സുരക്ഷിതയാണ്. നിനക്ക് ദാഹിക്കുമ്പോൾ ബാല്ല്യക്കാർ കോരിവച്ചിട്ടുള്ള വെള്ളം കുടിക്കാം.

തന്റെ വേലക്കാരിൽ ഒരുവളല്ലെങ്കിലും രൂത്തിനോട് ബോവസ് കാണിച്ച കരുണയ്ക്കും ദയക്കും ആശ്വാസവാക്കുകൾക്കും പ്രത്യുപകാരമെന്നോണം ബോവസിന്റെ മുന്നിൽ രൂത്ത് സാഷ്ടാഗം വീണു നമസ്ക്കരിച്ചു . എല്ലാറ്റിനും നന്ദി പറഞ്ഞു.

ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന നേരമായപ്പോൾ എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോയി. അവൾ ഉച്ച ഭക്ഷണം കരുതിയില്ല. നല്ല വിശപ്പുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആരോടും അവൾ പറഞ്ഞില്ല.

ബോവസ് രൂത്തിനെ തന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. അവളെ അരികിലിരുത്തി അപ്പം കൊടുത്തു.

തന്റെ പാത്രത്തിലുള്ള കറിയുടെ ചാറിൽ അപ്പം മുക്കി കഴിച്ചു കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ ആർത്തിയോടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ബോവസ് നോക്കിയിരുന്നു.

തൃപ്തിയോടെ അവൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ബാക്കി ശേഷിപ്പിച്ചു. ദൈവീക പദ്ധതിയുടെ കരമാണ് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം ഒരുക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. മതിയാവോളം ദൈവം കൊടുക്കും. തിന്നു ശേഷിപ്പിക്കുവോളം കൊടുക്കും.

യിസ്രായേൽ ജനത്തിന് ദൈവം ഭക്ഷണം കൊടുത്തത് തൃപ്തിയാകും വണ്ണമായിരുന്നു.

അവൻ അവർക്ക് ധാരാളം മഴ പെയ്യിച്ചു. വിശന്നിരുന്നവരെ നന്മയാൽ നിറച്ചു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് അവൾ വയലിലേക്ക് മടങ്ങി പോകാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ബോവസ് ഒരു നിർദ്ദേശം രൂത്തിനു നൽകി.

നീ ഇനി കൊയ്ത്ത്കാരുടെ പിന്നിൽ പെറുക്കേണ്ട. കറ്റകളുടെ ഇടയി

വിട്ടുപിരിയാത്ത ദൈവം

പാസ്റ്റർ ബാബു ചെറിയാൻ

രണ്ടു ദൂതന്മാർ വൈകുന്നേരത്തു സൊദോമിൽ എത്തി. ലോത്ത് സൊദോം പട്ടണ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു അവരെ കണ്ടിട്ടു ലോത്ത് എഴുന്നേറ്റു എതിരേറ്റു ചെന്നു നിലംവരെ കുനിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചു (ഉൽപ. 19:1).

ഉൽപത്തി 13:14-ാമത്തെ വാക്യം ലോത്ത് അബ്രഹാമിനെ വിട്ട് പിരിഞ്ഞ ശേഷം യഹോവ അബ്രഹാമിനോട് അരുളിചെയ്തത് തലപൊക്കി നോക്കി നീ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്ന് വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടും നോക്കുക. നീ കാണുന്ന ഭൂമിയൊക്കെയും നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ശാശ്വതമായിത്തീരും.

ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ഭൂമിയിലെ പൊടിപോലെയാക്കും ഭൂമിയിലെ പൊടിയെ എണ്ണാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ നിന്റെ സന്തതിയെയും എണ്ണാം. നീ പുറപ്പെട്ട് ദേശത്ത് നെടുകയെയും കുറുകെയും സഞ്ചരിക്കുക. ഞാൻ അത് നിനക്ക് തരും. അപ്പോൾ അബ്രഹാം കൂടാരം നീക്കി ഹെബ്രോനിൽ മമ്രേയുടെ തോപ്പിൽ വന്ന് പറഞ്ഞു അവിടെ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹോദരൻ ചെറിയ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി പിരിഞ്ഞു ദൈവവഴിവിട്ട് പോയപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ചു. ഇപ്പോൾ അബ്രഹാമിന് നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കയാണ് ഒരു സഹോദര നഷ്ടവും സാമ്പത്തിക നഷ്ടവും എന്നാൽ നഷ്ടം നികത്താൻ നിന്റെ ദൈവം മതിയായവൻ. നിന്റെ ദൈവത്തിന് കഴിയും നീതിയോടും നേരോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടെ ജീവിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ നഷ്ടം വന്നേക്കാം. പക്ഷേ ഒരു വർഷം കൊണ്ടോ പത്ത് വർഷം കൊണ്ടോ തീരുന്നതല്ല ജീവിതം.

ദൈവം അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ചു. എപ്പോൾ? ലോത്ത് പിരിഞ്ഞപ്പോൾ. എന്താ കാര്യം? മനസ് വിങ്ങി വേദനിച്ച് ഇരിക്കുന്ന സമയമായതുകൊണ്ട് ദൈവം അവനെ സന്ദർശിച്ചു. പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, ആരൊക്കെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞാലും വിട്ടുപിരിയാത്ത ഒരു ദൈവം നമുക്കുണ്ട്. ലോത്ത് അബ്രഹാമിനെ വിട്ട് പിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് യഹോവ അബ്രഹാമിനോട് അരുളിചെയ്തത്. എന്നാൽ ലോത്തിനോട് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നില്ല. ദൈവവഴി വിട്ടുപോയാൽ ദൈവ സന്ദർശനവും ദൈവശബ്ദവും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകും. ആരാധനയുള്ള, പ്രാർത്ഥനയുള്ള ദൈവസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ദൈവശബ്ദമുള്ള അബ്രഹാമിനെ വിട്ട് പോകുന്നത് നല്ലതല്ല ദൈവശബ്ദം കേൾക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയുന്നില്ല, കഴിയകയില്ല. അബ്രഹാം ഓരോ സ്റ്റെപ്പും വയ്ക്കുന്നത് ദൈവശബ്ദത്തിലാശ്രയിച്ചാണ്. ലോത്ത് പിരിഞ്ഞുപോയി. ലോത്തിന് സാമ്പത്തികമായി ഒത്തിരി നന്മകൾ ഉണ്ടായി. പക്ഷേ ദൈവശബ്ദമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം, മനുഷ്യൻ സാമ്പത്തിക സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ദൈവശബ്ദം ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരാണ്. അതു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പരാജയവും. ●

സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർഥ്യങ്ങളാകുന്നു ...

ൽ പെറുക്കിക്കോള്ളൂ...!

അവൻ അവളുടെ സ്ഥാനത്തിനും ഉയർച്ച കൊടുത്തു. അതൊരു പ്രമോഷനായിരുന്നു.

ബോവസ് ബാല്യക്കാരോടുപറഞ്ഞു. അവൾ കറ്റകളുടെ ഇടയിൽ പെറുക്കിക്കൊള്ളട്ടെ; അവളെ ആരും ശല്ല്യപ്പെടുത്തരുത്.

അവൾ പെറുക്കുന്ന കതിർ മണികൾക്ക് പഞ്ഞം ഉണ്ടാകരുത്. അതിനാൽ കറ്റകളിൽ നിന്നു ചിലത് അവൾക്കുവേണ്ടി വലിച്ചിട്ടേക്കേണം;ഒരു കാരണവശാലും അവളെ ശകാരിക്കയോ തർജ്ജനം ചെയ്യുകയോ അരുത്.

അവൾക്ക് ലഭിച്ച നന്മകൾ എന്തെല്ലാമാണ്..!

തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഭക്ഷണം.

പിന്നിൽ നിന്ന് പെറുക്കിയവൾ കൊയ്ത്തുകാരുടെ ഇടയിൽ പെറുക്കാൻ അവസരം..! സ്ഥാന ചലനം..!

അതിലുപരി പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ചില നന്മയുടെ മണ്ഡലം കൂടി അവൾക്ക് വേണ്ടി തുറന്നു കൊടുത്തു.

നമ്മുടെ കർത്താവ് അവൻ വാരിവിതറി ദാരിദ്രന്മാർക്ക് കൊടുക്കുന്നവനാണ്... അവന്റെ കലവറയിൽ ഒരു നന്മയ്ക്കും കുറവില്ല.

രൂത്ത് അൽപ്പം പോലും സമയം പാഴാക്കിയില്ല. വൈകുന്നേരം വരെ പെറുക്കി. മെതിച്ചപ്പോൾ അവൾക്ക് ഒരു പറയോളം ധാന്യം ലഭിച്ചു. ലഭിച്ച യവവുമായി അവൾ പട്ടണത്തിലുള്ള അമ്മാവിയമ്മയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി. ബോവസ് വിളിച്ചതും അപ്പം കൊടുത്തതും താൻ മതിവരുവോളം തിന്നു ശേഷിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം അവൾ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച് ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ അമ്മാവിയമ്മയോട് വിവരിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ തനിക്ക് ലഭിച്ച യവം എടുത്ത് അമ്മാവിയമ്മയെ ഏൽപ്പിച്ചു. നോവോമി പറഞ്ഞു.

ബോവസ് ദയയും കരുണയും വാത്സല്യവുമുള്ളവനാണ്.

നമ്മുടെ അടുത്ത ബന്ധക്കാരനും വീണ്ടെടുപ്പുകാരിൽ ഒരുത്തനുമാണ്. അതിനാൽ ഇനി മറ്റൊരു വയലിൽ പോകേണ്ട..! യവക്കൊയ്ത്തും കോതമ്പുകൊയ്ത്തും തീരുവോളം അവൾ ബോവസിൻെറ വയലിൽ പെറുക്കി. ബാല്യക്കാരത്തികളോടുചേർന്നിരിക്കയും അമ്മാവിയമ്മയോടുകൂടെ പാർക്കയും ചെയ്തു. (തുടരും) ●

What more would you like to see on the pages. Share your experience with us we would love to hear from you.

ബർത്തലോമിയസ് സ്വീലാൻ ബർഗ്

പാസ്റ്റർ വി.പി. ഫിലിപ്പ്

ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിയായത്തീർന്ന ബർത്തലോമിയസ് സ്വീഗൻബാൾഗ് 1682 ജൂൺ 10-ന് ജർമ്മനിയിലെ പൂൾസ്നിഡ്സിൽ ജനിച്ചു തന്റെ പിതാവ് ധനികനായ ഒരു ബിസിനസുകാരനായിരുന്നു. താൻ രോഗിയായിരുന്നുവെങ്കിലും വളരെ ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു മനസ്സിനുടമയായിരുന്നു. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ അതീവ താൽപരയായിരുന്ന തന്റെ മാതാവ് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് തന്നെ സ്വാധീനിച്ചത്. തന്റെ മാതാവ് മരിച്ച് രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം തന്റെ പിതാവും മരിച്ചു. അതിനടുത്ത വർഷം ഒരു സഹോദരിയും മരിച്ചു. തുടർച്ചയായി ഭവനത്തിൽ സംഭവിച്ച ഈ മരണങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തെ പിടിച്ചു കുലുക്കി. ഈ അവസരത്തിൽ താൻ ബൈബിൾ കൂടുതൽ പഠിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും സമയം ചിലവഴിച്ചു. ത ന്റെ 12-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഹൈസ്കൂളി ൽ ചേർന്ന താൻ അഞ്ചു വർഷങ്ങൾ ക്കു ശേഷം സെക്കുലർ പഠനവും ബൈബിൾ പഠനവും ഒരുപോലെ കൊണ്ടുപോയി. ഈ അവസരത്തിലാണ് താൻ മിസ്റ്റിസിസത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടത് ഇതിൻരെ സ്വാധീന ശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റത്തിന് തിരികൊളുത്തി.

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ഉപരിപഠനാർത്ഥം അദ്ദേഹം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേർന്നു. അക്കാലത്ത് ജർമ്മനിയിലുണ്ടായിരുന്ന പയറ്റിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ ഫിലിപ്പ് സ്പെൻസറിന്റെ എഴുത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ചു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹാലെയിൽ ആരംഭിച്ച മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ പയറ്റിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമായിരുന്നു.

ഡൻമാർക്ക് രാജാവായിരുന്ന ഫ്രെഡറിക് നാലാമൻ ഇന്ത്യയിലേക്ക് പോകുവാൻ മിഷനറിമാരെ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വീഗൻബാൾഗ് അതിന് താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. രാജാവിന്റെ പ്രത്യേക കൽപനപ്രകാരം സ്വീനാ ബാൾഗിനു ഓർഡിനേഷൻ നൽകി ഇന്ത്യയിലേക്ക് അയച്ചു. കപ്പൽ യാത്രചെയ്ത് 1706 ജൂലൈ 9-ന് സ്വീഗൻ ബാൾഗ് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം തമിഴ്നാട്ടിലെ തരംഗംപാടിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഇന്ത്യയിലെത്തിയ ഇവർക്ക് കാര്യമായ സ്വീകരണം ലഭിച്ചില്ല. മൂന്നു ദിവസം അവർ കപ്പലിൽ തന്നെ പാർത്തതിനു ശേഷമാണ് കരക്കിറങ്ങിയത്. ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ പരിചയപ്പെട്ട ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനും ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന ജർമ്മൻ പടയാളികളുമാണ് അവരെ സഹായിച്ചത്. യൂറോപ്യരുടെ അടിമകളായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജനങ്ങളോട് ഇവർക്ക് സഹതാപം തോന്നി. അടിമ കുട്ടികൾക്കായി ആദ്യത്തെ മിഷൻ സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി 1707 മെയ് 12-ാം തീയതി അഞ്ചു പേർക്ക് അദ്ദേഹം സ്നാനം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറിയ പങ്കും ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിലായിരുന്നു. സ്വീഗൻ ബാൾഗിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന നേട്ടം തമിഴിലേക്ക് ബൈബിൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതാണ്. തന്റെ തമിഴ് പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ആയിരങ്ങൾ തടിച്ചു കൂടി.

1710-ൽ തരംഗംപാടിയിൽ ഒരു ബൈബിൾ സെമിനാരി ആരംഭിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ താൻ ശ്രീലങ്ക സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെയുള്ള ജർമ്മൻ കോളനിയിലെ ക്രൈസ്തവ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ ഡച്ച് ഗവർണറായിരുന്ന ഹാസിയസ് തന്നെ ജയിലിലടച്ചു. കാരാഗൃഹം തനിക്ക് വലിയ ദുർഘടമായിരുന്നു. നാലുമാസത്തെ കഠിന തടവിന് ശേഷം താൻ പറുത്തുവന്നു. ഒരു ദശാബ്ദത്തെ കർത്തൃസേവക്ക് ശേഷം സ്വീഗൻ ബാൾഗ് 1715-ൽ യൂറോപ്പിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. 1715 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ ഡൊക്കാത്തി എന്ന യുവതിയെ താൻ വിവാഹം ചെയ്തു. അനന്തരം ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ നവദമ്പതികൾ തരംഗംപാടിയിൽ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. തരംഗംപാടിയിൽ അനവധി പ്രശ്നങ്ങൾ താൻ നേരിട്ടു

സ്വീഗൻ ബാൾഗ് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഡച്ച് കോളനിയിൽ മാത്രം ഒതുക്കി നിർത്താതെ ഗൂഡല്ലൂർ, മദ്രാസ് എന്നിവിടങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു. രോഗിയും ക്ഷീണിതനുമായിത്തീർന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യൻ തന്റെ 36-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1719 ഫെബ്രുവരി 23-ന് താൻ പ്രിയംവച്ചിരുന്ന വിശ്രാമസ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രയായി.

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ
കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ
പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80,
നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100)
ലഭ്യമാണ്.
ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിൽ പങ്കാളിയാവുക

ജാസ്മിൻ ഫിലിപ്പ്

നാം എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു കരുതി പതിവായി പ്രസംഗിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും അന്യോന്യം സംഭാഷണമധ്യേ പ്രസ്താവിക്കാറുമുള്ള ഒരു വാചക ശകലം ആണ് ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിൽ പങ്കാളിയാവുക എന്നത്. ഏകദേശം രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുന്നേ യെരുശലേമിന്റെ തെരുവീഥിയിലൂടെ മരക്കുരിശുമേന്തി ഗോൽഗോഥാ മലമുകളിലേക്ക് നടന്നുകയറിയ കർത്താവിന്റെ പങ്കപ്പാടുകളെ ധ്യാനിക്കുകയും എന്തിനുവേണ്ടി അവൻ ആ കുരിശു സഹിച്ചു എന്നതിനെ ഓർത്ത് അവൻ സ്ഥാപിച്ച മേശമേൽ നിന്ന് അപ്പ വീഞ്ഞുകൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് വിശ്വാസ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവർ ആയ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ഗണം. പതിവായി ഇത് ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം അവൻറെ ക്രൂശിന്റെ പങ്കാളിയായി തീർന്നുവോ?

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീകരണ സമയത്ത് കുരിശുമായി ഗോൽഗോഥയിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ കുരിശു ചുമക്കുവാൻ കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ പടയാളികൾ നിർബന്ധിച്ചു. യേശുവിനു മാനവജാതിയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി പിതാവാം ദൈവത്താൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൗത്യമായിരുന്നു അതെങ്കിൽ പക്ഷേ കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ സംബന്ധിച്ച് കുരിശു ചുമക്കേണ്ട ആവശ്യം തെല്ലും ഇല്ലായിരുന്നു. വെറും കാഴ്ചക്കാരനായിരുന്ന ശിമോനെ പടയാളികൾ യേശുവിൻറെ കുരിശു ചുമക്കാൻ ആയി നിർബന്ധിച്ചു. എന്തുകൊണ്ട് ഈ ദൗത്യത്തിന് ശിമോനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നതിന് ദൈവവചനത്തിൽ തെളിവുകൾ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ വേദപണ്ഡിതന്മാർ പല വസ്തുതകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ശിമോൻ കുറേനക്കാരനായിരുന്നു എന്നതിനാൽ ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രനായ കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനായിരുന്ന ആഫ്രിക്കക്കാരൻ ആണ് ശിമോൻ എന്നും യേശു ചാട്ടവാറടികൊണ്ട് രക്തം വാർന്നു ഗോൽഗോഥായിൽ ചെന്നു ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് വഴിയിൽ വെച്ച് മരിച്ചുപോയേക്കും എന്ന് ഭയന്നു ആരോഗ്യവാനായ ശിമോനെ കുരിശു ചുമക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ശിമോൻ യേശുവിൻറെ രഹസ്യ വിശ്വാസിയായിരുന്നു എന്നും അത് അറിയാമായിരുന്നവരിൽ ചിലർ ഒരുക്കിയ പദ്ധതിയാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരും ഉണ്ട്. എന്തായാലും തിരുവചനത്തിൽ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഓരോ വാക്യങ്ങളിൽ ശിമോനെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ പടയാളികളുടെ നിർബന്ധത്താൽ ക്രൂശു ചുമന്നു എന്നല്ലാതെ എങ്ങും അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ കുരിശ് ചുമക്കുക എന്നത് ശിമോൻ സ്വന്ത മനസ്സാലെ ഏറ്റെടുത്ത ഒരു കാര്യം അല്ലായിരുന്നു.യേശു ചുമന്ന കുരിശു ചുമക്കാൻ ശിമോൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത് അനുസരിച്ച് യേശു ചുമന്ന കുരിശിൻറെ ഭാരം ഏകദേശം 150 കിലോഗ്രാം വരെ ആയിരുന്നു. കുറുകെയുള്ള തടിക്കഷണം മാത്രമാണ് യേശു ചുമന്നത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്; അതിന് ഏകദേശം 50 കിലോഗ്രാം വരെ ഭാരം ഉണ്ടാവാം എന്നാണ് അനുമാനം. എന്ത് തന്നെയായാലും യേശു ചുമന്ന നല്ല ഭാരമുള്ള കുരിശ് ചുമക്കുവാൻ ശിമോൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ യേശുവോ യേശുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റാരുമോ ആ കുരിശു ചുമക്കേണ്ടതിന്നു ശിമോനെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. എത്രനേരം യേശുവിൻറെ കുരിശു അവൻ ചുമന്നു എന്നത് വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.ചുരുങ്ങിയ സമയമായാൽ കൂടി കർത്താവിന്റെ ക്രൂശിന്റെ പങ്കാളിയാകുവാൻ ശിമോൻ എന്ന കുറേനക്കാരന് ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി .

ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിന് പങ്കാളികളാകുവാൻ ലോകം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കും. ഈ കാലങ്ങളിൽ അനേകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം നിമിത്തം ഇപ്രകാരം മറ്റുള്ളവരാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ജയിലറകളിൽ മറ്റും അടയ്ക്കപ്പെടുന്നു, ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു. സഭയുടെ ആരംഭകാലം തൊട്ടേ ഇങ്ങനെയുള്ള പീഡകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പീഡകൾ നമുക്ക് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിൽ പങ്കാളിയാവുന്നു എന്നത് വിസ്മരിക്കരുത്. വ്യക്തിപരമായി എനിക്കുവേണ്ടി കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് വിശ്വസിച്ച് പാപക്ഷമയും പുതുജീവനും പ്രാപിക്കുക എന്നത് മാത്രമല്ല ലൂക്കോസ് 9:23 ൽ പറയുന്നതുപോലെ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു നാൾതോറും അവനവൻറെ ക്രൂശ് എടുത്ത് കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നതും നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിൽ പങ്കാളിയാക്കുന്നു. നാം കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും നമുക്ക് പകരം ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുകൂടി ഈ പങ്കാളിത്തത്തിന് അർത്ഥമുണ്ട്. (ഗലാത്യർ 2:20) ഇത് അത്ര എളുപ്പമായ ഒരു കാര്യമല്ല. ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ ആണ് ആത്മാവിൻറെ ഫലമായ ഒമ്പത് കൂട്ടം ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുള്ളൂ. അതായത് ക്രിസ്തു നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചതുപോലെ മറ്റുള്ളവരോട് ക്ഷമിക്കുക എന്നതും ആ പങ്കാളിത്തത്തിൽ പെ

സെലിബ്രിറ്റി

ഡോ. എബി പി. മാത്യു

ലക്ഷക്കണക്കിന് ഭാരതീയർക്ക് അന്തിയുറങ്ങാൻ കൂരയില്ലാത്തപ്പോൾ ധനവാൻ ലാസറിനു കൊടുത്തതു പോലെ അപ്പക്കഷണങ്ങൾ ദൈവത്തിനും ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കുന്നവർക്കും കൊടുത്ത്, നാട്ടിലെങ്ങുമില്ലാത്ത മണിമാളിക പണിത്, ദൈവാനുഗ്രഹം നാട്ടുകാരുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസിയേ നിങ്ങൾ മൂഢ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ്. വിവരമുള്ളവർ പരിഹസിക്കും, ദൈവം ലജ്ജിക്കും. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ധനവാന്മാരുടെ നിരയിലുള്ള വാറൻ ബഫറ്റ് താമസിക്കുന്നത് മൂന്നു മുറിയോ മറ്റോ ഉള്ള 50 വർഷം പഴക്കമുള്ള ഒരു സാധാരണ വീട്ടിൽ. താമസിക്കാൻ അതുമതി. മറ്റേതൊക്കെ പൊങ്ങച്ചമാണ്. വിവിരമില്ലായ്മയാണ്. അൽപൻ അർദ്ധരാത്രിക്കു കുടപിടിക്കും എന്നത് എത്രയോ സത്യം! അവരുടെ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ ദൈവം ലജ്ജിക്കാത്ത ഒരു കൂട്ടരെ എബ്രായ ലേഖനം 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. അവർക്കു പേരില്ല അവർ മേൽവിലാസം നഷ്ടമാക്കിയവരാണ്. വീടും നാടും സമ്പത്തും സൗകര്യങ്ങളും ധാരാളിത്തവും പ്രശസ്തിയും, സുഖലോലുപതയും, സുരക്ഷിതത്വവും അപമാനവും, ദാരിദ്ര്യവും, നിന്ദയും, കുടിലും ഈർച്ചവാളും. മരുഭൂമിയും തിരഞ്ഞെടുത്തതു ക്രൂശും മരണവും അത്രയുമൊക്കെയാകാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിലും ഇത്രയുമാകുന്നത് അൽപം ഭയങ്കരം തന്നെയാണ്.

മോശ നല്ല ഉദാഹരണമാണ് തന്റെ നൂറ്റിരുപതു വർഷത്തെ ജീവിതത്തെ നാൽപതു വർഷം വീതമുള്ള മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളായി തിരിച്ചാൽ ഒന്നാമത്തേതു സമൃദ്ധിയുള്ളതാണ്. സ്വപ്നതുല്യമാണ് അതു അസൂയാവഹമാണ്. മോഹിച്ചതെല്ലാം ലഭ്യമാകുന്നതാണ് അല്ലലില്ലാത്തതാണ്. സുരക്ഷിതമാണ് രണ്ടാമത്തേതു സ്വന്തം കാര്യം നോക്കി ജീവിക്കുന്നതാണ്. അതു ജീവിതസമരത്തിന്റേതാണ്. സ്വയത്തിന്റെയും സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെയും ആടുമാടുകളുടെയും കാര്യം മാത്രം നോക്കി സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഓട്ടമാണ്, അതിനിടയിൽ സംസാരത്തിനു പോലും പ്രസക്തിയില്ല. അങ്ങനെയായിരിക്കുമോ ഈജിപ്റ്റിലെ സർവോന്നത പരിശീലനങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്ന മോശെക്കു സംസാരശേഷിയിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായത്. മൂന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം എബ്രായർ 11:24 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നു. രാജകൊട്ടാരവും മഹത്വവും തിരസ്കരിച്ചു. ധനമാന സൗഭാഗ്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. കഷ്ടത തിരഞ്ഞെടുത്തു മിസ്രയീമിലെ സ്വർണ നിക്ഷേപങ്ങളുൾപ്പെടെയുള്ളവ ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ദ വലിയ ധനം എന്നെണ്ണി മിസ്രയീമിലെ സകല ചെറുപ്പക്കാരും ഒന്നു കാണാനെങ്കിലും കൊതിച്ച കൊട്ടാരം എന്നെന്നേക്കുമായി ഉപേക്ഷിച്ചു; മരുഭൂമി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ലക്ഷക്കണക്കിനു പ്രശ്നക്കാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു മിസ്രയീമിലെ തേരും തേരാളികളും തോഴരും വേണ്ടെന്നുവെച്ച് ഒരു വടിമാത്രം കൈയിലെടുത്തു ശത്രുവായി.

ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏത് അധ്യായമാണ് സ്വീകാരം ഒരു സംശയവുമില്ല, ഒന്നാം അദ്ധ്യായം തന്നെ. എന്നാൽ ഏത് അദ്ധ്യായമാണ് ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തത്? എബ്രായർ 11-ൽ മോശെയുടെ സ്ഥാനത്തിനും കാരണമായി പറയുന്നത് ഒന്നും, രണ്ടും അദ്ധ്യായങ്ങളല്ല വേദപുസ്തകത്തിലെ സെലിബ്രിറ്റികളുടെ ഗണത്തിൽ മോശെക്കുള്ള സ്ഥാനം നൽകിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മൂന്നാം അദ്ധ്യായമാണ്. മോശെയുടെ രാജകൊട്ടാര ജീവിതം വിവരിക്കാൻ ഒരു വാക്യവും (പുറ. 2:10) മിദ്യാനിലെ ജീവിതം വിവരിക്കാൻ രണ്ടു വാക്യവും (പുറ. 2:21-22) മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരുഭൂമിയിലുള്ള മോശെയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള യാത്ര വിവരിക്കാൻ പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെയാണ് വേദപുസ്തകത്തിൽ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, നിഴലും പൊരുളുമായി വേദപുസ്തകം മുഴുവൻ അതു നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ കൊട്ടാരം വിട്ടു ദൈവത്തിനായി കഷ്ടത തിരഞ്ഞെടുത്ത മൂന്നാം അദ്ധ്യായം മോശെയുടെ ജീവിതത്തിലെ മാത്രമല്ല ലോകചരിത്രത്തിലെ തന്നെ അവിസ്മരണീയമായ അദ്ധ്യായങ്ങളിലൊന്നാണ്. ലോകത്തിന്റെ വൻസങ്കേതങ്ങളും സൗഭാഗ്യങ്ങളും നിറപ്പകിട്ടുകളും ദൈവീകാനുഗ്രഹമെന്നു കരുതുന്നവരെ, അതു പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ മോശെയോടു നിങ്ങളുടെ സംവാദം എന്താണ് അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ സഹിച്ച യേശുവിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ 'ഉപദേശം' എന്താണ്? കണ്ണ് തുറക്കില്ലേ?

ക്രിസ്തുവിൻെറ ക്രൂശിൽ ....

ടുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നതിലൂടെ, ദയ കാണിക്കുന്നതിലൂടെ, പരോപകാരത്തിലൂടെ അങ്ങനെ എല്ലാ ആത്മഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലൂടെ നാം അവന്റെ ക്രൂശിന്റെ പങ്കാളികളാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻെറ ക്രൂശിൽ പങ്കാളികളാകും തോറും സന്തോഷിക്കുവിൻ (1 പത്രോസ് 4:13) എന്ന ദൈവവചനം ഓർമിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ ലോകം നമ്മെ അതിനായി നിർബന്ധിച്ച് തള്ളിയിട്ടാൽ നമ്മൾ മക്കൾ ആകുന്നതുകൊണ്ട് പിതാവിനുള്ള സകലത്തിലും അവകാശികൾ ആകുന്നതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിലുള്ള കഷ്ടതയിലും അവകാശികൾ ആകുന്നു എന്നോർത്ത് സന്തോഷിക്കുന്നവർ ആകണം. ക്രിസ്തുവിൻെറ കഷ്ടങ്ങൾ നമ്മിൽ പെരുകുമ്പോൾ അവനാൽ ആശ്വാസവും നമ്മിൽ പെരുകി വരും.

ഒരു വീട്ടിലെ രണ്ടു പാചകങ്ങൾ

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

ബംഗാളിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കൽ ചെന്നു. വീട്ടുകാരൻ ആരെയും കൂസാത്ത സ്വഭാവക്കാരൻ ആയിരുന്നു. സ്വന്തം ഭാര്യയെപ്പോലും അവളുടെ സമ്മതമില്ലാതെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വീട്ടിൽനിന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ജീവിതയാത്രയിൽ എപ്പോഴോ അദ്ദേഹം യേശുവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയെങ്കിലും മക്കളുമായി അത്ര ചേർച്ചയിൽ ആയിരുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ ആ വീട്ടിൽ രണ്ടു പാചകങ്ങളായിരുന്നു. അപ്പനും അമ്മയും പാചകത്തിനായി അവരുടെ അടുക്കള ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മകനും ഭാര്യയും അവരുടെ ചെറിയ മുറിയിൽ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പാചകം ചെയ്തിരുന്നു.

ഒരു കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ സ്നേഹത്തോടെ ഒരുമിച്ചു കഴിയേണ്ടവർ ഒരേ വീട്ടിൽ രണ്ടു പാചകം നടത്തി അകന്നു കഴിയുന്നതു ഞങ്ങളെ സങ്കടപ്പെടുത്തി. പലപ്രാവശ്യം അവരുമായി സംസാരിച്ചു. മകനാണെങ്കിൽ ഫുട്ബോൾ ‘പ്രാന്തൻ. അപ്പനു അക്ഷരാഭ്യാസം പോലും ഇല്ല. എന്നാൽ ദൈവകൃപയാൽ അപ്പനും മകനും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം ഉണ്ടായി. അല്പസ്വല്പം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒക്കെയായി ആ കുടുംബം സന്തോഷത്തോടെ ഇന്നും കഴിയുന്നു.

‘വിഭജിച്ചു ഭരിക്കുക’ (Divide & Rule) എന്നതു എപ്പോഴും സാത്താന്റെ പഴയ തന്ത്രമാണ്.

അന്ത:ഛിദ്രമുള്ള എല്ലാ രാജ്യവും തകർന്നു പോകും. പട്ടണമോ ഭവനമോ തന്നിൽതന്നെ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ നിലനിൽക്കാതെ ശൂന്യമായി പോകും എന്നല്ലേ കർത്താവും പഠിപ്പിച്ചത്? (മത്തായി 12:25,26).

സഭയുടെ കാര്യത്തിലും അതേ നിയമം തന്നെയാണുള്ളത്.

ദൈവം അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ (reconciliation) ദൈവമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവം ഈ ലോകത്തെ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു. നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ ഭിന്നിപ്പിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത് എത്ര പരിതാപകരമാണ് (2 കൊരി. 5:1819).

അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം പോലുമില്ലാത്ത ഗ്രാമവാസികൾ കർത്താവിൽ ഒരുമിക്കുന്നു. വിദ്യാസമ്പന്നരും നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വചനപാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്നവരുമായ നമ്മൾ എത്ര അധികം ഏകാത്മാവിൽ നടക്കേണ്ടവരാണ്.

ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ ‘ബുദ്ധിഹീനർ‘ എന്നാണു കർത്താവു വിളിച്ചത് (ലൂക്കോ. 24). എന്നാൽ ആ വിളി കേൾക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കർത്താവു നമ്മുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

യേശുകർത്താവിൽനിന്നു പ്രാപിച്ച ഉത്തേജനത്തിന്റെ ഒരു കണികയെങ്കിലും നമ്മിലുണ്ടെങ്കിൽ, ശാഠ്യവും ദുരഭിമാനവും വെടിഞ്ഞ് സ്നേഹത്തിലും ഐക്യത്തിലും പോകണമെന്നല്ലേ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലനും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്? (ഫിലി. 2:13).

അല്പംപോലും ബുദ്ധിയില്ലെന്നു നാം കരുതുന്ന ഒരു കഴുത,ഒരു പ്രവാചകന്റെ ഭ്രാന്തിനു കടിഞ്ഞാണിട്ടതായി വിശുദ്ധ ബൈബിൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (2 പത്രോസ് 2:15,16).

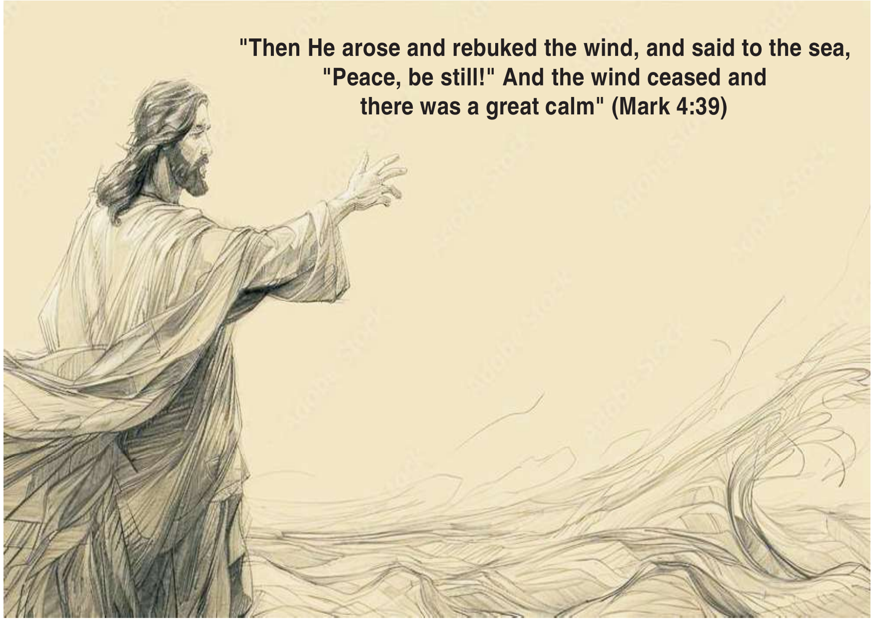

മിഷ്യൻ ചിന്തകൾ

ക്രിസ്തീയ പീഢനങ്ങൾ വേദപുസ്തക വെളിച്ചത്തിൽ

ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കെല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും. 2 തിമോ. 3:12

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പീഢിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ വിശ്വാസം തള്ളിപറഞ്ഞില്ല. സഭയുടെ അരുമനാഥനായ യേശു തന്നെ ഏറ്റവുമധികം പീഢിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ക്രൂശിലെ മരണം വരിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പീഢനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതു ഇത്തരുണത്തിൽ വളരെ പ്രസക്തമാണ്.

ലോകം നിങ്ങളെ പകക്കുന്നു എ ങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു മുൻപേ എന്നെ പകച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിവിൻ. നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമായതിനെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തതു കൊണ്ടു ലോകം നിങ്ങളെ പകക്കുന്നു. യോഹ. 15:18-19. യേശുവിന്റെ പർവ്വത പ്രസംഗങ്ങളിലും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഈ വിഷയം പറഞ്ഞ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. നീതി നിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദ്രവിക്കുകയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് എല്ലാ തിന്മയും കളവായി പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ട് സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ? (മത്താ. 5:10-12).

യേശു ഒരിക്കലും സുഗമമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല. ലോകം യേശുനാഥനെ ത്യജിച്ചു മാത്രമല്ല തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും ത്യജിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോസ്തലന്മാർ കർത്താവിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സന്തോഷത്തോടുകൂടി അനുഭവിച്ചതു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ദാനിയേൽ എന്ന ഭക്തൻ രാജകൽപന ഗണ്യമാക്കാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഫലം സിംഹക്കുഴിയിലേക്കു എറിയപ്പെട്ടു. അവിടെയും താൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവം സിംഹക്കുഴിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നു (ദാനിയേൽ 6-ാം അദ്ധ്യായം). മറ്റൊരു ഉദാഹരണവും കൂടെ എടുത്തുകാട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതു മറ്റാരുമല്ല സ്തേഫാനോസ് ആണ്. താൻ ധൈര്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു മാത്രമല്ല തന്നെ കല്ലെറിഞ്ഞവരോടു ക്ഷമിച്ചു. അതുകൊണ്ടു താൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ കണ്ടു (അ.പ്ര. 7).

തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ നാമെല്ലാവരുടെയും പ്രതികരണം ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കണമെന്നു യേശു കർത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മത്താ. 5:44-45 ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് "നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിനു തന്നെ. ദൈവം ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും സൂര്യൻ ഉദിപ്പിക്കുകയും നീതിനാമാന്മാരുടെ മേലും നീതി കെട്ടവരുടെ മേലും മഴ പെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ". ഇത്ര നല്ലവനായ ദൈവത്തെ മറ്റുള്ളവർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും നാമൊരിക്കലും പിന്മാറരുത്. അപ്പോസ്തലന്മാർ തിരുനാമം നിമിത്തം അപമാനം സഹിക്കാൻ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടുകായൽ അവർ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ന്യായാധിപ സംഘത്തിന്റെ മുൻപിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നെ അവർ ദിനംപ്രതി ദേവാലയത്തിലും വീടുതോറും വിടാതെ ഉപദേശിക്കുകയും യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു സുവിശേഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആദിമ സഭയിൽ വളരെ പീഢകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർ സുവിശേഷമറിയിക്കുന്ന ദൗത്യത്തിൽ നിന്നും പിന്മാറിയില്ല എന്നകാര്യം ഇവിടെ വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. ഈ ലോകത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സാരമില്ല കാരണം ദൈവീക അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിത്യമാണ് എന്നവർ മനസിലാക്കി. നീ സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണ്ട നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനു പിശാചു നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ പോകുന്നു. പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക. എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീടം നിനക്കു തരും (വെളി. 2:10) എന്നു വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ക്രിസ്തീയ പീഢകളിൽ തളർന്നു പോകാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാം.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾക്കു പരീക്ഷയ്ക്കായി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിശോധനയിൽ ഒരു അപൂർവ്വകാര്യം നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടി എന്നുവച്ച് അതിശയിച്ചുപോകരുത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു പങ്കുള്ളവരാകുന്തോറും സന്തോഷിച്ചു കൊൾവിൻ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവന്റെ തേജസിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഉല്ലസിച്ചാനന്ദിപ്പാൻ ഇടവരും (1 പത്രോ. 4:12-13) ഈ വലിയ പ്രത്യാശയോടെ മുന്നേറുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ●

Evg. Varghese Kollakompil
Mission Director
IPC Maharashtra

HEBRON BIBLE COLLEGE

ESTABLISHED IN 1992

Vision :
Light up the villages of Maharashtra through living word.

Fully owned and managed by IPC Maharashtra State

- Diploma in Theology (D.Th)
  Hindi Medium - 2 Years full time course.
- Food and accommodation free
- Day scholars are indeed permitted from in and around Panvel

34 Years of God's Faithfulness

Admission open

Pr. P.M. Cherian	Pr. K.M. Varghese	Pr. K.A. Mathew	Evg. Varghese Kollakompil
President	*Vice-President*	*Secretary)*	*Administrator*
9665064190	9822112368	9004053473	9821332273

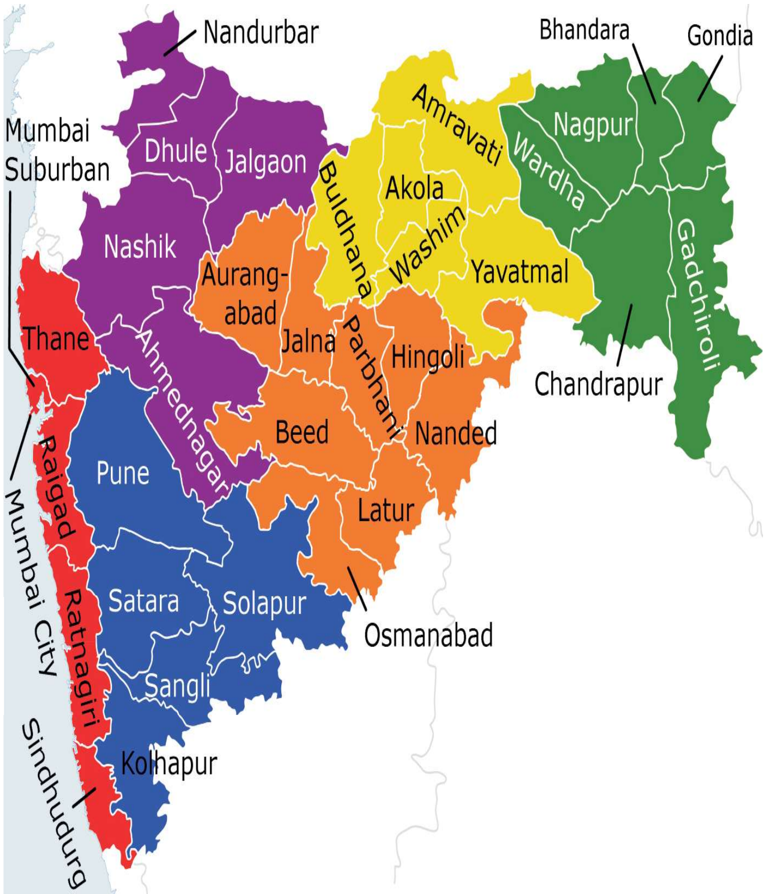

PRAY FOR IPC MAHARASHTRA STATE

Pray for

- 476 Churches
- 476 Pastors
- 406 Prayer Cells
- 421 House churches
- Upcoming Church buildings and parsonages
- Hebron Bible College
- Suvartha Publications
- Tracts & Literature Ministry
- Sunday School, PYPA, Ladies Association
- 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from different districts of IPC Maharashtra